

Jonna Rousu

AVOIN YHTIÖ VAI OSAKEYHTIÖ

Verotuksen näkökulma case-yrityksessä

AVOIN YHTIÖ VAI OSAKEYHTIÖ

Verotuksen näkökulma case-yrityksessä

Jonna Rousu
Opinnäytetyö
Kevät 2020
Liiketalouden tutkinto-ohjelma
Oulun ammattikorkeakoulu

TIIVISTELMÄ

Oulun ammattikorkeakoulu
Liiketalouden tutkinto-ohjelma, Taloushallinnon suuntautumisvaihtoehto

---

Tekijä: Jonna Rousu

Opinnäytetyön nimi: Avoin yhtiö vai osakeyhtiö – Verotuksen näkökulma case-yrityksessä

Työn ohjaaja: Leena Yrttiaho

Työn valmistumislukukausi ja -vuosi: Kevät 2020

Sivumäärä: 46 + 18

Opinnäytetyön aiheena on yritysmuodon muutos verotuksen näkökulmasta. Työn toimeksiantajana toimii tilitoimisto, jonka asiakas case-yritys on. Tällä hetkellä case-yritys on avoin yhtiö, jonka omistajat ovat pohtineet yritysmuodon muutosta. He haluavat tietää, olisiko osakeyhtiö heille verotuksellisesti edullisempi vaihtoehto. Tilitoimisto ja case-yritys pysyvät anonyymeinä.

Työn tavoitteena on selvittää, kumpi yritysmuoto on verotuksellisesti edullisempi case-yritykselle. Verolaskelmat perustuvat yrityksen vuoden 2018 ja 2019 tilinpäätöksiin ja tehdään avoimen yhtiön ja osakeyhtiön näkökulmasta. Työssä selvitetään myös, mikä tapa jakaa varoja osakeyhtiössä on edullisin.

Tietoperusta koostuu lyhyestä avoimen yhtiön esittelystä ja sen verotuksesta. Osakeyhtiön perustamisesta, hallinnosta, varojen jakamisesta ja verotuksesta on kerrottu avointa yhtiötä tarkemmin. Myös verotuksellisesti neutraalia yhtiömuodon muutostapaa käydään läpi. Tietoperustan lähteinä ovat kirjallisuus, lainsäädäntö ja internet-lähteet. Opinnäytetyön empiirinen osuus koostuu case-yrityksen verolaskelmista ja niiden analysoinneista, sekä kirjanpitäjältä ja yrittäjiltä saaduista tiedoista.

Tutkimuksessa kävi ilmi, että verrattaessa avoimen yhtiön ja osakeyhtiön verotusta, kokonaisverotuksella ei ole suuria eroja. Avoin yhtiö on nykyisellä tuloksellaan vain hieman edullisempi, mutta verrattaessa yhtiömiehen verotusta, osakeyhtiö on yrittäjille edullisempi. Osakeyhtiössä olisi myös mahdollista säädellä verojen määrää jaettavan tulon määrällä ja eri jakotavoilla. Avoimessa yhtiössä tällaista säätelyn mahdollisuutta ei ole, vaan yhtiömiehiä verotetaan aina yhtiön tuloksen mukaan.

Yrittäjät saavat opinnäytetyöstä tiiviin tietopaketin osakeyhtiön perusasioista ja sen verotuksesta. Laskelmat näyttävät heille verojen määrän osakeyhtiössä neljällä eri tavalla laskettuna ja lisäksi kahdella erillä nostettavan tulon määrällä laskettuna. Jatkotutkimuksena voisi myös laskea, mitä tapahtuu veron määrälle molemmissa yhtiömuodoissa, jos yrityksen tulos laskisi tai nousisi. Tällä hetkellä yhtiön nettovarallisuus on suhteellisen pieni, joten sen kasvattaminen nostaisi osakkaiden verovapaiden osinkojen määrää, mikä muuttaisi jälleen verolaskelmia.

Asiasanat: avoin yhtiö, osakeyhtiö, verotus, osinko, nettovarallisuus, osakkeen matemaattinen arvo

ABSTRACT

Oulu University of Applied Sciences
Degree Programme in Business Economics, option of Financial Administration

---

Author: Jonna Rousu

Title of thesis: General partnership or limited company – From taxation's point of view in case-company

Supervisor: Leena Yrttiaho

Term and year when the thesis was submitted: Spring 2020   Number of pages: 46 + 18

Theme of the thesis is change in company form from general partnership to limited company from taxations' viewpoint. Mandator of thesis is an accounting company, whose client the case-company is. At the moment the case-company is general partnership which entrepreneurs have considered to change company form. They want to know if limited company's taxation is lower than general partnerships'. Both accounting company and case-company want to stay as anonymous.

The aim of the thesis is to find out which company form is more inexpensive when it comes to taxation. Calculations of taxes are based on years 2018 and 2019 financial statements and are calculated from both general partnerships' and limited companys' point of view. Thesis will also discover which way of sharing the funds benefits the most.

The theoretical part consists of short presentation about general partnership and its' taxation. Theory is more about foundation of limited company, management of company, sharing funds and taxation of limited company. How to change company forms without fiscal consequences is also presented. Sources for theoretical framework are literature, legislation and internet-sources. Empirical part of thesis consists of case-companys' tax calculations, which are based on companys' financial statements and information received from entrepreneurs and accountant.

The study shows there is no great difference in general partnerships' and limited companys' total tax. At current revenue-level, the general partnership only has slightly lower tax total. When comparing partners personal taxes in general partnership and in limited company, the limited company is more favourable. There is also a change to regulate amount of taxes by decreasing the sum paid for the partners. In general partnership this regulation is not possible, partners are always taxed on profit.

This thesis is a tight information pack of basic knowledge of limited company and its' taxation for entrepreneurs. Calculations presents them how limited company and its' shareholders are taxed when the profit is distributed in four different ways with two different income level. As a follow-up research it could be calculated how taxes would change when profit increases or decreases. Companys' net assets is currently a bit low, so by increasing assets shareholders could get more tax free dividends, which impacts to amount of taxes and that would be very interesting to study too.

Keywords: General partnership, limited company, taxation, net assets, mathematical value of a share

SISÄLLYS

1	JOHDANTO.....	6
2	AVOIN YHTIÖ	7
2.1	Avoimen yhtiön hallinto	8
2.2	Varojen jakaminen yhtiömiehille	9
2.3	Yhtiömiehen verotus	10
3	OSAKEYHTIÖ	16
3.1	Perustaminen	18
3.2	Hallinnon järjestäminen osakeyhtiössä	20
3.3	Varojen jakamistavat osakeyhtiössä	23
3.4	Osakeyhtiön ja osakkaan verotus	25
3.5	Yhtiömuodon muuttaminen.....	28
4	VEROLASKELMAT	30
4.1	Verotuksessa tehtävät vähennykset	31
4.2	Laskelmat	32
5	JOHTOPÄÄTÖKSET.....	36
6	POHDINTA.....	41
	LÄHTEET	43
	LIITTEET.....	47

1 JOHDANTO

Opinnäytetyö sai aiheensa työharjoittelupaikastani. Tilitoimiston asiakkaana oleva avoin yhtiö halusi tietää, kannattaako sen vaihtaa yhtiömuotoaan osakeyhtiöksi. Tavoitteena on tutkia, olisiko case-yrityksen verotuksellisesti kannattavampaa toimia osakeyhtiönä kuin avoimena yhtiönä. Yhtiö on tehnyt viime vuosina hyvää ja tasaista tulosta, mikä on saanut pohtimaan mahdollista yhtiömuodon vaihtoa. Yhtiöllä on kaksi yhtiömiestä, jotka omistavat yhtiön puoliksi. Tilitoimisto ja asiakasyritys pysyvät nimettöminä.

Yhtiömuodoista ja niiden muutoksista löytyy paljon kirjallisuutta ja niistä on myös tehty paljon opinnäytetöitä. Opinnäytetöissä aiheena on kuitenkin yksittäinen yritys, joten työn tulokset ovat aina yksilöllisiä. Kun itselle tuli mahdollisuus tutkia aihetta, tartuin mielenkiinnolla tapaukseen. Erityisesti verotuksen näkökulma kiinnosti, ja se oli myös yrittäjiä kiinnostava tekijä.

Opinnäytetyö on tutkimusmenetelmältään kvalitatiivinen tapaustutkimus. Työn teoriaosassa käydään lyhyesti läpi avoimen yhtiön hallintoa, varojenjakotapoja ja verotusta. Teoria käsittelee tarkemmin osakeyhtiön perustamista, sen hallintoa, tapoja jakaa varoja osakeyhtiöstä sekä yhtiön ja osakkaan verotusta. Yhtiömuodon muuttamisen yhteydessä saattaa syntyä veroseuraamuksia, joten myös verotuksellisesti neutraalia muutostapaa käydään läpi. Työ tuo esiin yhtiömuotojen eroja, mutta keskittyy enemmän verotuksen näkökulmaan. Työstä on rajattu pois julkisen osakeyhtiön teoria, koska case-yritys on harkinnut vain yksityistä osakeyhtiötä yhtiömuodoksi. Lähteinä on käytetty alan kirjallisuutta, lainsäädäntöä ja internet-lähteitä.

Työn tutkimusosassa tutkimusaineistona käytetään case-yrityksen vuoden 2018 ja 2019 tilinpäätöstietoja ja yrittäjiltä sekä kirjanpitäjältä saatuja tietoja. Tilinpäätöstietojen avulla lasketaan ja verrataan verorasitusta molemmissa yhtiömuodoissa. Osakeyhtiön verotusta laskiessa käytettiin yrittäjien saamana tulona likelle samaa kuin heidän avoimesta yhtiöstään nostamaa tuloa. Toisessa vaihtoehdossa tulon määrä pudotettiin puoleen, jotta nähtäisiin millaisia vaikutuksia sillä olisi. Työn keskeisenä tutkimuskysymyksenä on, onko osakeyhtiön verotus yrittäjille edullisempaa kuin avoimen yhtiön yhtiömiesten verotus. Toisena kysymyksenä on, millä tavalla osakeyhtiöstä kannattaisi nostaa varoja, jotta se olisi verotuksellisesti edullisinta.

2 AVOIN YHTIÖ

Avoin yhtiö on kahden tai useamman yhtiömiehen perustama henkilöyhtiömuoto. Yhtiömies voi olla luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, eli toinen avoin yhtiö, kommandiittiyhtiö, osakeyhtiö, osuuskunta, aatteellinen yhdistys tai säätiö. Henkilöyhtiömuoto on joustava ja yksinkertainen ja sopii hyvin yhtiömuodoksi pieniin ja keskisuuriin yrityksiin tai perheyriyksiin. Tunnuksenomaista avoimelle yhtiölle on yhtiömiesten henkilökohtainen ja rajaton vastuu yhtiön veloista sekä yhtiömiehistä erillään olevat yhtiön varallisuus ja yhtiön oikeudellinen itsenäisyys. (Villa 2013, 30,78.) Velkavastuusta johtuen yksi keskeisistä piirteistä on myös se, ettei yhtiömiehellä ole velvollisuutta sijoittaa yhtiöön rahallista pääomaa, vaan pelkkä työpanoskin riittää (Immonen, Ossa & Villa 2012a, 3–4).

Jokainen yhtiömies voi itsenäisesti tehdä yhtiötä koskevia sopimuksia ja päätöksiä. Kaikki yhtiömiehet ovat vastuussa tehdyistä sitoumuksista omalla henkilökohtaisella omaisuudellaan. (Tuomi-Sorjonen & Kosonen 2015, 11.) Yhtiömiesten välisen luottamuksen täytyy siis olla kunnossa. Villan mukaan yhtiömies ei kuitenkaan voi täysin vapaasti tehdä yhtiötä koskevia sitoumuksia, sillä jos toinen yhtiömies kokee ne epätarkoituksenmukaisiksi tai yhtiön edun vastaisiksi, hän voi ne kieltää. Henkilökohtaisen vastuun myötä avoimelle yhtiölle ei ole ollut tarvetta asettaa vähimmäispääomapanosta, eikä varojen nostamista yhtiöstä ole rajoitettu. (2013, 62, 100.)

Avoimen yhtiön varallisuus on erillään yhtiömiesten henkilökohtaisesta varallisuudesta. Yhtiö ei siis vastaa yhtiömiesten velasta. Yhtiö on myös yhtiömiehistään erillinen oikeuskelpoinen oikeushenkilö. Se tarkoittaa, että yhtiö voi tehdä oikeustoimia, eli sopimuksia, joista syntyvistä velvoitteista yhtiö vastaa omaisuudellaan. Yhtiö voi solmia oikeustoimia myös yhtiömiestensä kanssa. (Villa 2013, 73–74.)

Avointa yhtiötä perustettaessa yhtiömiehet laativat yhtiösopimuksen, joka on vapaamuotoinen sopimus, jolla sovitaan yhtiön säännöt. Sopimuksella voidaan sopia mm. yhtiön toiminnasta, hallinnosta, osuuksista yhtiöön ja voiton tai tappion jakamisesta. Laki avoimesta yhtiöstä ja kommandiittiyhtiöstä säätelee osittain sopimuksen sisältöä pakottavilla säännöksillään, mutta lähtökohtaisesti sopimisvapaus on laaja. (Villa 2013, 76,79, 83.) Lain mukaan yhtiösopimuksessa on mainittava yhtiön toiminimi, kotipaikka, toimiala ja yhtiömiehet. Tämä on määräys, josta ei voi poiketa. Yhtiösopimusta saa muuttaa vain kaikkien yksimielisellä päätöksellä. Samoin yhtiöosuuden luovutuk-

seen tarvitaan kaikkien suostumus, jotta sillä olisi vaikutusta yhtiöön. Näistä voidaan poiketa yhtiösopimuksella. Sopimuksen muuttamista koskevat päätökset tulee rekisteröidä. (AKL 29.4.1988/389 1:4 §.) Muita määräyksiä yhtiösopimuksesta ei laissa ole.

2.1 Avoimen yhtiön hallinto

Hallinnointi on yrityksen sisäistä toimintaa, joka tarkoittaa esimerkiksi töiden johtamista, taloushallintoa ja sopimusten tekoa ulkopuolisten kanssa tai yhtiömiesten kesken. Avoimelle yhtiölle ei ole määrätty pakollista hallintomuotoa, vaan yhtiön hallinnointi perustuu sopimiseen yhtiösopimuksella. Halutessaan yhtiömiehet voivat sopia toimitusjohtajan palkkaamisesta tai hallinnon järjestämisestä osakeyhtiön hallintoa vastaavaksi. (Villa & Ossa 2017, 58–60.) AKL:n luku kaksi ja vakiintunut oikeuskäytäntö määräävät hallinnon järjestämisestä, jos muuta ei ole sovittu (Villa 2013, 91).

Lain mukaan yhtiömies voi hoitaa toimialaan ja yhtiön tarkoitukseen liittyviä yhtiön asioita ilman toisen yhtiömiehen suostumusta. Yhtiömies ei voi tätä valtaa siirtää toiselle. Laissa on myös säädetty kielto-oikeudesta, jonka mukaan yhtiömiehellä on oikeus kieltää toista yhtiömiestä ryhtymästä yksittäiseen toimenpiteeseen. Yhtiömiehet voivat ottaa yhtiöön ulkopuolisen toimitusjohtajan, joka suorittaa yhtiön hallinnon juoksevia asioita. Toimitusjohtaja voi olla myös yksi yhtiömiehistä. Ulkopuolisen toimitusjohtajan voi kuka tahansa yhtiömiehistä yksin erottaa. Jos yhtiömies toimii toimitusjohtajana, hänet voidaan erottaa vain painavasta syystä kaikkien yhtiömiesten yksimielisellä päätöksellä. (AKL 389/1988 2:2–5 §.)

Villa muistuttaa, että edellistä noudatetaan vain, mikäli yhtiösopimuksessa ei ole muuta sovittu. Oikeutta toimia yksin kutsutaan yhtiömiehen *hallintovaltuudeksi*. Valtuus on henkilökohtainen, ja se koskee yhtiön yleistä johtamista ja liiketoimista päättämistä. Valtuuden henkilökohtaisuuden tarkoitus on estää ulkopuolista osallistumasta yhtiön hallintoon, mutta se ei tarkoita, etteikö yhtiö voisi solmia ulkopuolisen kanssa työsopimusta, jolla sovitaan hallintotehtävistä. Ulkopuoliselle annettava valtuus kuitenkin edellyttää kaikkien yhtiömiesten suostumusta. Hallintovaltuuden lisäksi yhtiömiehellä on *edustusvalta*, joka tarkoittaa oikeutta tehdä yhtiötä koskevia oikeustoimia. (2013, 92–94.)

Yhtiösopimuksella voidaan rajoittaa yhtiömiehen valtaa. Sopimuksella voidaan esimerkiksi jättää yksittäinen yhtiömies pois yhtiön hallinnosta. Valtaa rajoittaa myös muiden yhtiömiesten kielto-oikeus. Kielto-oikeuden mukaan yhtiömies ei voi yksinään sopia toimesta, jos se on yhtiön tarkoituksen vastainen tai ei kuulu yhtiön toimialaan. (Villa, 2013, 95–96.) AKL 1:1.1 §:n mukaan ”Avoimessa yhtiössä - - harjoittaa - - elinkeinotoimintaa yhteisen *taloudellisen tarkoituksen* saavuttamiseksi.” Villa kertoo tämän käytännössä tarkoittavan voiton tavoittelemista. Tarkoituksen vastaisia toimia olisivat siten epäedulliset liiketoimet, ylisuuret hyväntekeväisyyslahjoitukset, liiketoimintapiirin ulkopuolelle annettava liian suuri velka, taikka muut varojen vieraat käyttötavat. Toimiala on ala, jolla liiketoimintaa harjoitetaan. Yhtiön toimialasta sovitaan yhtiösopimuksella. Toimet, jotka laajentaisivat yhtiön toimialaa, voidaan kieltää. Yhtiömiehellä ei ole kielto-oikeutta, jos yhtiömies on jätetty pois yhtiön hallinnosta. (2013, 96–97, 101.)

Yhtiömiehet voivat yhtiösopimuksella sopia erilaisista hallintomalleista. Kuten edelläkin mainittiin, voi sopimuksella esimerkiksi sulkea yhden yhtiömiehen hallinnosta kokonaan pois, tai voidaan sopia hallinnon järjestäminen niin, että jokaisella yhtiömiehellä on oma vastuualueensa. Vastuualueita voisivat olla muun muassa markkinointi, hallinnointi tai tuotanto. Jos vastuualueita sopimuksella jaettaisiin, tarkoittaisi se sitä, ettei toisen vastuualueeseen liittyviin toimiin olisi muilla yhtiömiehillä oikeutta ryhtyä. Vaihtoehtoisesti yhtiön tehtäviä voidaan sopia hoidettavan kollektiivisesti, eli päätökset tehtäisiin yhdessä. Kollektiivinen hallintomalli voidaan sopia koskemaan vain tiettyjä toimia, jolloin muut asiat olisivat edelleen yhtiömiehen itsenäisesti päätettävissä. (Villa 2013, 106–107.)

2.2 Varojen jakaminen yhtiömiehille

AKL:n toisen luvun 7-9 § koskevat yhtiömiehen taloudellisia oikeuksia. Niiden mukaan yhtiömiehellä on oikeus menojen korvaukseen ja kohtuulliseen palkkioon tekemästään työstä. Lisäksi yhdeksäs pykälä säätelee, kuinka voitto ja tappio jaetaan. Säädetystä on mahdollista poiketa yhtiösopimuksella. (AKL 2:7–9 §).

Yhtiömies saa periä yhtiöltä yhtiön asioiden hoitamisesta tai velan maksusta hänelle aiheutuneet menot. Korvattavien menojen pitää liittyä yhtiön asioiden hoitoon ja olla yhtiön kannalta tarpeellisia. Henkilökohtaiset menot eivät ole korvattavia. Menon tulee liittyä yhtiön toiminnan tarkoitukseen ja

olla yhtiön toimialan piirissä. Korvattavuutta mietittäessä tulee arvioida myös, onko meno ollut yhtiölle välttämätön ja saako yhtiö sen maksamisesta hyötyä. Velan maksua voi yhtiön velkoja vaatia keneltä tahansa yhtiömieheltä. Velan tai menon maksettuaan yhtiömiehelle syntyy saatava yhtiöltä. (Immonen ym. 2012b, 49–50.)

Yhtiölle tehdystä työstä ja hallintotehtävien hoitamisesta on oikeus saada kohtuullista vastiketta. Yhtiömiehet voivat siis nostaa palkkaa yhtiöstä. Nostettava palkka on yhtiömiehelle verotettavaa tuloa ja yhtiölle tulosta pienentävä erä. Yhtiömiehet voivat sopia palkan määrästä, laadusta ja perusteista. Palkka voi olla rahaa tai luontoisetuja. Kohtuullisuutta määrittäessä arvioidaan, mitä ulkopuoliselle maksettaisiin samasta työstä. Jos yhtiömies ei halua palkkaa maksettavan verotuksen takia, yhtiömiehet voivat sopia työkorvaukseksi myös isomman voitto-osuuden. Voitto-osuus ei ole yhtiömiehelle veronalaista tuloa. (Immonen ym. 2012c, 51–52, 73.)

Palkanmaksusta tulee erottaa yhtiömiehen yksityisnostot. Nostot eivät ole palkkaa, eivätkä ne siten pienennä yhtiön tulosta, vaan vähentävät yhtiömiehen pääomapanosta. Palkan nostaminen pienentää yhtiön tulosta, jolloin verotettavaakin on vähemmän. Yksityisnostot taas pienentävät yhtiön nettovarallisuutta, mikä vaikuttaa tuloksen jakautumiseen yhtiömiesten pääoma- ja ansiotuloksi. (Immonen ym. 2012c, 52–53.) Aiheesta kerrotaan lisää verotuksesta kertovassa luvussa.

2.3 Yhtiömiehen verotus

Avoin yhtiö ei ole erillinen verovelvollinen vaan pelkkä laskentasubjekti. Yhtiön elinkeinotoiminnan tulos jaetaan verotettavaksi yhtiömiehille. Jos yhtiöllä on muun tulonlähteen tuloa, kuten maatilatalouden tai muun toiminnan tuloa (henkilökohtainen tulolähde), niiden tulo lasketaan ja verotetaan erikseen. Tätä kutsutaan tulolähteiden erillisyydeksi. Näihin eri tulonlähteisiin sovelletaan joko elinkeinovero- (EVL), maatilatalouden tulovero- (MVL)- tai tuloverolakia (TVL). Verotettava tulo, eli yhtiömiehen tulo-osuus, jaetaan yhtiömiehelle pääoma- ja ansiotuloksi. Pääoma- ja ansiotulot lisätään yhtiömiehen muihin pääoma- ja ansiotuloihin. (Immonen ym. 2012d, 70–71.)

Yhtiömies voi tehdä pääomansijoituksia ja yksityisnostoja yhtiöstä ilman veroseuraamuksia. Yhtiöstä nostettavat voitto-osuudetkaan eivät ole yhtiömiehelle veronalaista tuloa, vaan yhtiömiestä verotetaan aina yhtiön tulo-osuudesta. (Honkamäki, Kujanpää & Pennanen 2018, 65.) Voitto-osuus tarkoittaa kirjanpidon mukaista tilikauden voittoa, ja tulo-osuus verotuksessa veronalaiseksi katsottua tulosta. Kirjanpidon ja verotuksen eroista johtuen nämä voivat siis olla erisuuruisia. (Immonen ym. 2012e, 73–74.)

Verotettava tulo voidaan selvittää niin, että lähdetään liikkeelle tuloslaskelman tuloksesta. Tulosta oikaistaan erillä, joita verotuksessa käsitellään eri tavalla kuin kirjanpidossa.

+/- Tuloslaskelman voitto/tappio
+ Tuloverot
+ Kuluiksi kirjatut vähennyskelvottomat menot
- Tuotoiksi kirjatut verovapaat tulot
+/- Jaksotuksesta johtuvat erot
+/- Muut oikaisut
<hr/>
= Verovuoden verotettava tulo
- Vahvistetut tappiot
<hr/>
= Lopullinen verotettava tulo

KUVIO 1 Verotettavan tulon kaava (Tomperi 2017, 84).

Tulo selviää myös veroilmoituslomakkeelta. Lomakkeella ilmoitetaan tuloslaskelman tuotot, joista erikseen ilmoitetaan veronalainen osuus. Myös tuloslaskelman kulut ja niistä verotuksessa vähennyskelpoinen osuus ilmoitetaan. Tuottojen ja menojen erotuksena saadaan verotettava tulo. (Tomperi 2017, 82–86, 93.) Elinkeinoverolain ensimmäinen ja toinen luku säättävät, mikä yhtiölle on veronalaista tuloa ja mikä vähennyskelpoista menoa. Veronalaista tuloa ovat mm. rahoitus-, sijoitus-, vaihto- ja käyttöomaisuudesta sekä muusta elinkeinotoiminnan käytöstä olevasta omaisuudesta saatu luovutushinta tai niistä saadut osingot ja korot. Myös näiden omaisuuksien vuokraamisesta saatu korvaus on veronalaista, samoin palvelusta tai työstä saatu vastike. (EVL 360/1968 5.1-4 §).

Vähennyskelpoista menoa ovat elinkeinotoiminnan tulon hankkimisesta tai säilyttämisestä syntyneet menot. Näitä ovat mm. rahoitus-, vaihto-, sijoitus- ja muun omaisuuden hankintamenot, käyttöomaisuuden hankintamenot, mahdolliset maa-alueen tai liiketilojen vuokrat, henkilökunnan palkat ja vakuutusmaksut ja 50%:a edustuskuluista. Laista löytyvä listaus jatkuu pidemmällekin. Kulut, jotka eivät kuulu vähennyskelpoisiin menoihin, lisätään yhtiön tulokseen verotettavaa tuloa laskettaessa. Vähennyskelvottomia kuluja ovat EVL:n 16 §:stä löytyvät menot, kuten esimerkiksi verovelvollisen puolisolalle tai alle 14-vuotiaalle lapselle maksetut palkat ja sanktioluonteiset maksut kuten sakot. Tulosta vähennetään verovapaita tuloja, jos ne ovat kirjattu tuotoiksi. Verovapaita tuloja ovat mm. sähkö-, vesi-, tele-, viemäri- tai kaukolämpöverkkoon liittymisestä perityt maksut, jotka

palautetaan suorittajalle. Myös aiemmin mainittu yhtiömiehen saama voitto-osuus yhtiöstä on verovapaa. (EVL 360/1968 7,8,16 §,1:6 §).

Tulo jaetaan yhtiömiehille verotettavaksi. Tappioita ei jaeta, vaan ne vähennetään seuraavina vuosina *saman tulolähteen* tuloista. Tulo-osuutta laskettaessa voi tuloon tulla yhtiömieskohtaisia oikaisuja. Elinkeinotoimintaan kuuluvista osakkeista saadut osingot lasketaan elinkeinotuloon, mutta niiden verovapaa osuus vähennetään yhtiömiesten tulo-osuuksista. (EVL 360/1968 16 §.) Tulo-osuudesta vähennetään myös yhtiömiehen yhtiöosuuden hankkimiseksi otetun velan korko, sekä luonnolliselle henkilölle tai kuolinpesälle myönnetty 5%:n yrittäjävähennys (Honkamäki ym. 2018, 64–65). Henkilökohtaiseen tuloon kuuluvia osakkeiden osinkoja ei lasketa elinkeinotoiminnan tuloon. Elinkeinotoiminnasta ja maatalouden tulolähteestä tulleet tulo-osuudet voivat jakautua pääoma- ja ansiotuloihin, mutta henkilökohtaisen tulolähteen tulot ovat kokonaan pääomatuloa. (Tomperi 2017, 36–37.)

Yhtiömiehen tulo-osuuden jakautumiseen pääoma- ja ansiotuloksi vaikuttaa yhtiön verovuotta edeltäneen vuoden nettovarallisuus. Nettovarallisuuteen lisätään 30%:a edellisvuonna maksettujen palkkojen määrästä. Näin saadaan pääomatulo-osuuden laskentaperuste, joka jaetaan yhtiömiehille heidän osuuksiensa mukaan. Tästä osuudesta yhtiömiehelle lasketaan pääomatuloksi 20%:n osuus. (Tomperi 2017, 38–39.) Jos yhtiö myy käyttöomaisuuskiinteistöjään tai arvopapereita, niistä saatava, osuuksien mukaan jaettu tulo katsotaan yhtiömiehen pääomatuloksi riippumatta nettovarallisuudesta (TVL 1535/1992 40.4 §). Alla oleva esimerkki selventää, kuinka tulo jaetaan yhtiömiehille pääoma- ja ansiotuloksi.

Yrityksen verotettava tulo on 300, josta yhtiömiehen A osuus 50%, eli 150

Lasketaan yhtiön nettovarallisuus:

Varat	Maa-alueet	50
	Rakennukset	40
	Kalusto	30
	Vaihto-omaisuus	20
	Saamiset	10
	Rahat ja pankkisaamiset	10
yht.		160
-Velat		80
Nettovarallisuus		80
+30% maksetuista palkoista		20
Pääomatulo-osuuden laskentaperuste		100

Yhtiömies A:n osuus pääomatulo-osuuden laskentaperusteesta 50%	50
Josta pääomatuloa 20%	10

Ansiotuloa A:lle on	
Verotettava tulo	150
-Pääomatulo	10
=Ansiotulo	140

KUVIO 2 Tulon jakautuminen pääoma- ja ansiotuloksi (Tomperi 2017, 42). Tulosta on jo vähennetty mahdolliset vähennykset.

Yhtiön nettovarallisuus saadaan, kun yhtiön *elinkeinoiminnan* varoista vähennetään velat. Varoina ei pidetä yhtiön saamia yhtiömiehiltä. (Laki varojen arvostamisesta verotuksessa 1142/2005 3:15.1–2 §.) ArvL säättää myös, kuinka yhtiön varat arvostetaan. Laki sanoo muun muassa, että rahoitusomaisuuteen kuuluvat saamiset arvostetaan nimellisarvoonsa ja muu rahoitusomaisuus hankintamenoon. Molemmista tehdään mahdolliset arvonalentumisvähennykset, joita voivat esimerkiksi olla varkaus tai myyntisaamisten tappiot (EVL 360/1968 17.2–3 §). Vaihto-omaisuus arvostetaan hankintamenoon, josta tehdään mahdollinen arvonalennusvähennys. Käyttöomaisuus ja pitkävaikutteiset menot arvostetaan tuloverotuksessa poistamattomaan arvoon. Sijoitusomaisuuden arvo on sen hankintameno ja arvonorotuksen yhteismäärä. Yhtiön kiinteistö, rakennus, rakennelma tai arvopaperit, jotka eivät ole vaihto- tai sijoitusomaisuutta, arvostetaan verovuotta edeltävän vuoden vertailuarvoon, jos se on poistamatonta hankintamenoa suurempi. (ArvL 1142/2005 2:3.1–6 §.)

Yhtiömiehen yksityistalouteen kuuluvia varoja (esimerkiksi asuntoa) ja velkoja ei huomioida, vaikka ne sisältyisivät yhtiön taseeseen. Kaikki taseeseen merkitty omaisuus, joka ei kuulu elinkeinotoimintaan, jätetään laskennasta pois. Käyttöomaisuutta arvostaessa vähennetään poistojen lisäksi myös mahdollisesti kirjatut poistoerot, jotka on verotuksessa hyväksytty vähennyksiksi. Vaihtomaisuuden arvonlennus tarkoittaa mahdollisten epäkuranttien tuotteiden arvon vähentämistä. Pitkävaikutteiset, varallisuusarvoa omaavat menot, kuten vuokrahuoneiston tai oman osakehuoneiston perusparannusmenot, arvostetaan poistamattomaan hankintamenuun. Velkoja ovat taseeseen merkityt vieraat pääomat. Velat arvostetaan nimellisarvoonsa. (Tomperi 2017, 30-31,39,40–41.)

Nettovarallisuuslaskennassa ei välttämättä oteta huomioon kaikkia velkoja tai korkokuluja. Jos oma pääoma on negatiivinen yksityisnostojen takia, katsotaan yksityisnostoja vastaava osa yhtiön veloista menneen yhtiömiehen yksityisen elämän rahoittamiseen. Silloin velka ei ole elinkeinotoiminnan velkaa, eikä sitä voi vähentää nettovarallisuutta laskettaessa. Vähennyskelvottoman koron osa on negatiivisen, vähennyskelvottoman oman pääoman määrä kerrottuna Suomen pankin peruskorko lisätynä yhdellä prosenttiyksiköllä. (Ossa 2014, 199 ja EVL 360/1968 18.2 §.)

Jos nettovarallisuus on negatiivinen, pääomatuloa ei yhtiömiehille synny, vaan yhtiön verotettava tulo on yhtiömiehille kokonaan ansiotuloa. Jos tuloon sisältyy aiemmin mainittuja käyttöomaisuuskiinteistöjen tai -arvopapereiden luovutusvoittoja, ne katsotaan kuitenkin yhtiömiehelle pääomatuloksi. (Ossa 2014, 198.)

Yhtiömiehen osuuteen nettovarallisuuslaskennassa voi tulla oikaisuja. Jos yhtiön elinkeinotoiminnan varoihin kuuluu asunto, jota yhtiömies tai hänen perheensä käyttävät asuntonaan, asunnon arvo vähennetään yhtiömiehen osuudesta yhtiön varoihin. Yhtiömiehen yhtiöosuuden hankintaa varten ottama korollinen velka vähennetään osuudesta yhtiön varoihin. (Tuloverolaki 1535/1992 2:41.2–3 §.) Näissä tilanteissa asunnon arvo tai velka vähentävät yhtiömiehen pääomatulo-osuuden laskentaperustetta.

Ansiotulosta suoritetaan veroa valtiolle, kunnalle ja seurakunnalle ja pääomatulosta valtiolle (TVL 1535/1992 1.1–2). Pääomatulosta maksetaan veroa 30%:a 30 000:een euron asti ja 34%:a sen ylittävältä osalta (Verohallinto 2017a, viitattu 1.12.2019). Pääomatuloista voi vähentää erilaisia kuluja, kuten esimerkiksi tulonhankkimismenot, vapaaehtoisen eläkevakuutuksen ja pitkäaikaisen säästämisen sopimuksen maksut, jälkimarkkinahyvitykset ja saman tulolajin tappiot. Pääomatulosta tappiota ei voi siis vähentää ansiotuloista eikä ansiotulojen tappiota pääomatuloista. Vähennettävät tappiot vähennetään saman tulolähteen tuloksesta. (Verohallinto 2019a, viitattu 1.12.2019.)

Kunnalle ja seurakunnalle veroa maksetaan kunnallis- ja kirkollisveroprosentin mukaan. Valtion verotuksessa tuloa verotetaan progressiivisen taulukon mukaan, eli tulojen noustessa veroprosenttikin nousee. (Verohallinto 2017b, viitattu 1.12.2019.) Myös ansiotuloista voi tehdä erilaisia vähennyksiä. Osa vähennyksistä verohallinto tekee automaattisesti ja osa vähennyksistä pitää tehdä itse. Automaattisesti tehtyjä vähennyksiä ovat muun muassa tulonhankkimisvähennys, ansiotulovähennys, työtulovähennys ja perusvähennys. Itse ilmoitettavia vähennyksiä ovat muun muassa kotitalousvähennys, matkakulut ja lahjoitusvähennys. (Verohallinto 2017c, viitattu 1.12.2019.)

3 OSAKEYHTIÖ

Osakeyhtiö on omistajistaan erillään oleva oikeushenkilö. Toisin kuin avoimessa yhtiössä, omistajat eivät ole henkilökohtaisessa vastuussa osakeyhtiön velvoitteista. Osakeyhtiössä yksittäinen osakas ei voi itsenäisesti tehdä yhtiötä sitovia sopimuksia, vaan päätökset tehdään yhtiökokouksessa enemmistöperiaatteella. (Tomperi 2013, 118.) Yhtiö voi olla yksityinen tai julkinen osakeyhtiö. Julkisen osakeyhtiön osakkeet voivat olla julkisen kaupankäynnin kohteena, yksityisen eivät. Julkisella osakeyhtiöllä tulee olla osakepääomaa 80 000 euroa. Pääoma on sidottua, eikä sitä voi nostaa kuin erityisten säännösten mukaan. Tämä toimii vastapainona osakkaiden rajoitetulle vastuulle yhtiön velkojien suhteen. (Tomperi 2015, 71.) Yksityiselläkin osakeyhtiöllä on ollut vähimmäispääomavaatimus 2500 euroa, mutta vaatimus poistui 1.7.2019 (Suomen yrittäjät 2019, viitattu 14.12.2019).

Osakeyhtiön oikeushenkilöllisyys tarkoittaa, että yhtiö on oikeuskelpoinen ja oikeustoimikelpoinen. Yhtiöllä voi siis olla oikeuksia ja velvollisuuksia, ja se voi itsenäisesti määrätä oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan. Yhtiö voi solmia sopimuksia eri sidosryhmien, kuten toisten yritysten, kanssa sekä vastata tai olla kantajana tuomioistuimessa. Osakeyhtiö omistaa ja hallitsee omaa omaisuuttaan, eivätkä osakkaat voi käyttää yhtiön omaisuutta omien velkojensa maksamiseen. Oikeushenkilöllisyys ja omistajien erillisuus ovat osakeyhtiön keskeisiä tunnusmerkkejä. Osakkaiden rajoitettu vastuu tarkoittaa, ettei yhtiön velkoja, sopimuskumppani tai muu voi vaatia osakkaalta yhtiön velvoitteiden toteuttamista. Osakas ei ole henkilökohtaisesti vastuussa yhtiön sitoumuksista, toisin kuin avoimessa yhtiössä. Osakkaan vastuu rajoittuu hänen yhtiöön sijoittamansa pääoman määrään, joten hän tietää aina riskinsä ylärajan. (Villa 2013, 200-203.)

Onko 1.7.2019 voimaan tulleen lakimuutoksen myötä siis mahdollista, että osakkaan vastuu olisi nolla? Villan mukaan ei. Osakas voi silti olla vastuussa muulla perusteella, kuten sopimusoikeudellisilla tai erityislainsäädännöllisillä perusteilla. Esimerkiksi osakas on voinut taata tai antaa pantin yhtiön velasta. Myös yhtiöjärjestyksessä voi olla määräyksiä yhtiölle suoritettavista maksuista. (2013, 202.)

Rajoitetun vastuun vastapainona osakeyhtiölaissa on määrätty pääoman pysyvyydestä ja jakamisesta. Pääoman pysyvyyttä säätelevillä säännöksillä suojataan yhtiön velkoja. Toinen tarkoitus on pitää yhtiö maksukykyisenä, millä voidaan ehkäistä konkurssia. Osakkaat eivät saa jakaa vapaasti

yhtiön osakepääomaa, vaan varojen jakamisesta on säännelty laissa. Säännökset koskevat jaetavan pääoman määrää ja sitä millä tavoin varoja jaetaan. (Villa 2013, 205–206.) Heinäkuun lakimuutoksen myötä osakepääoma yksityisellä osakeyhtiöllä saa olla nolla. Miten se vaikuttaa velkojien suojaan ja pääoman pysyvyyteen? Ahsolan ja Mäkirannan mielestä muutos on vähäinen. Aikaisemmalla 2500 euron vähimmäispääomalla ei ollut muutenkaan merkitystä velkojien suojan kannalta, mutta nyt oman pääoman menettäminen on helpompaa. Jo pienikin tappio voi kääntää yhtiön oman pääoman negatiiviseksi. (2019, viitattu 6.1.2020.) Tieto negatiivisesta omasta pääomasta tulee rekisteröidä Kaupparekisteriin (Patentti- ja rekisterihallitus, 2019a, viitattu 28.6.2020). Rekisterimerkinnän on tarkoitus suojata velkojia. Vaikka yrityksen perustaminen helpottuu, oman pääoman menetyksen rekisterimerkinnät tehdään herkemmin (Ahsola & Mäkiranta, 2019, viitattu 6.1.2020.). Rekisterimerkinnän saa poistaa, kun oma pääoma on vähintään puolet osakepääomasta. Jos osakepääoma on nolla, merkinnän saa pois heti, kun osakepääomaa on kertynyt. (Patentti- ja rekisterihallitus, 2019a, viitattu 28.6.2020.)

Yhtiön osakkeet ovat vapaasti luovutettavissa ja hankittavissa. Yhtiöjärjestyksessä voidaan määrätä toisin. Tavallista onkin, että yksityisessä osakeyhtiössä osakkeen luovutettavuutta rajoitetaan lunastus- ja suostumuslausekkeilla. Vapaa luovutettavuus nimittäin mahdollistaa osakkaan irrottautumisen yhtiöstä. (Villa 2013, 207.) Lunastus- ja suostumuslausekkeilla voidaankin turvata osakkeiden pysyminen perustajaosakkailla.

Osakeyhtiön toiminnan tarkoitus on tuottaa voittoa osakkaille, ellei yhtiöjärjestyksessä toisin määrätä (OYL 1:5 §). Voiton tuottamista tarkastellaan pidemmällä aikavälillä. Tarkoitus ei ole tuottaa mahdollisimman paljon lyhyellä aikavälillä, koska investointejakin tarvitaan. Investoinnithan ovat keino parantaa yhtiön tulosta. Toiminnan tarkoitus ohjaa myös yhtiön hallitusta ja johtoa: yhtiön hallituksen ja johdon on edistettävä yhtiön etua, joka on siis voiton tavoittelemisen pitkällä aikavälillä. Osakeyhtiön periaatteisiin kuuluu muutenkin johdon huolellisuus- ja lojaliteettivelvollisuus. Niiden mukaan johdon kuuluu toimia tehtävissään huolellisesti yhtiön etua edistäen ja lojaalisti osakkaita kohtaan toimien. (Villa 2013, 208, 211.)

Lähtökohtaisesti kaikki yhtiön osakkeet tuottavat yhtäläiset oikeudet, mutta yhtiöjärjestyksessä voidaan määrätä toisin. Mitä enemmän osakas on sijoittanut yhtiöön, sitä enemmän osakkeita ja äänivaltaa hänellä on. Yhtiökokous, hallitus, toimitusjohtaja tai hallintoneuvosto eivät saa tehdä päätöksiä tai toimenpiteitä, jotka tuottavat osakkaalle epäoikeutettua etua toisen osakkaan tai yhtiön kustannuksella. Tällä estetään enemmistöosakkaiden suosiminen. Yhdenvertaisuusperiaatteella suojataan vähemmistöosakkaita. (Villa 2013, 210.)

Viimeisenä osakeyhtiön keskeisenä periaatteena on tahdonvaltaisuus. Osakkaat voivat määrätä yhtiön toiminnasta yhtiöjärjestyksessä osakeyhtiö- tai muun lain pakottavien säännösten ja sopimusvapauden rajoissa. Osakeyhtiölaissa on pakottavina säännöksinä määrätty muun muassa velkojien ja vähemmistöosakkaiden suojasta. Jos yhtiöjärjestyksen määräyksissä tai muussa sopimuksessa ei ole määrätty tietynlaista toimintamallia, löytyy laista mallisäännöksiä, joita tällöin noudatetaan. (Villa 2013, 212–214.)

3.1 Perustaminen

Osakeyhtiön perustamiseen liittyvät vaiheet ovat perustamissopimuksen laatiminen ja allekirjoittaminen, osakkeiden merkintä ja maksaminen sekä yhtiön ilmoittaminen ja rekisteröinti kaupparekisteriin. Kuten avointa yhtiötäkin, myös osakeyhtiöitä koskee sopimusvapaus. OYL:n 1:9 §:n mukaan osakkeenomistajat voivat yhtiöjärjestyksessä määrätä yhtiön toiminnasta. Vain osakeyhtiölain (tai muun lain) pakottavat säännökset rajoittavat yhtiöjärjestyksessä määrättäviä asioita. Määräykset eivät saa myöskään olla hyvän tavan vastaisia. (Mähönen & Villa 2006a, 8.)

Osakeyhtiö on yhden tai useamman luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön perustama yhtiö. Perustajat, eli osakkeenmerkitsijät, laativat perustamissopimuksen, jossa merkitsevät kaikki tulevan yhtiön osakkeet. Osakeyhtiölaki määrää, mitä muuta perustamissopimuksessa on mainittava. (Immonen & Nuolimaa 2017, 27–28.) Perustamissopimuksessa on oltava sopimuksen päivämäärä, kaikki osakkeenomistajat ja heidän merkitsemät osakkeet, osakkeiden merkintähinta ja sen maksuaika sekä yhtiön hallituksen jäsenet. Sopimuksessa on määrättävä myös yhtiön tilikaudesta. Jollei tilikausi käy ilmi perustamissopimuksesta, siitä täytyy määrätä perustamissopimukseen liitettävässä yhtiöjärjestyksessä. Sopimuksessa voidaan myös nimetä hallituksen ja hallintoneuvoston puheenjohtaja. Tarvittaessa sopimuksessa on mainittava yhtiön toimitusjohtaja, hallintoneuvoston jäsenet ja tilintarkastajat. (Osakeyhtiölaki 624/2006 2:2 §.)

Perustamissopimukseen kirjataan kunkin osakkeenmerkitsijän osakkeiden määrä ja niiden hinta sekä maksuaika. Sopimuksen allekirjoittamisella osakkeenomistaja vahvistaa merkinneensä sovitun määrän osakkeita. Merkintää ei voi peruuttaa sen jälkeen, kun kaikki osakkeet ovat merkitty ja osakkaat ovat allekirjoittaneet perustamissopimuksen, ellei toisin ole sovittu. Osakkeet tulee maksaa viimeistään kolmen kuukauden kuluttua sopimuksen päivämäärästä. Tämä kolme kuukautta on osakeyhtiölain mukainen määräaika, jonka aikana yhtiö pitää rekisteröidä. Kaikkien osakkeiden

tulee olla maksettuna ennen yhtiön rekisteröintiä. Osakkeen merkintähinta ilmoitetaan perustamissopimuksessa rahamääräisenä, ja lähtökohtaisesti se on maksettava rahana. Sopimuksessa voidaan myös sopia merkintähinnan maksamisesta muulla omaisuudella. Työpanoksella merkintähintaa ei kuitenkaan voi maksaa. (Mähönen & Villa 2006a, 14–15, 25–26.)

Heinäkuussa 2019 voimaantulleen lakimuutoksen myötä yksityisen osakeyhtiön vähimmäispääomavaatimus on poistunut. Se tarkoittaa, että perustamissopimuksessa mainittava osakkeesta maksettava merkintähinta voi olla nolla. Sopimuksessa voidaan myös todeta, ettei osakkeesta makseta yhtiölle ja tällöin maksuaikaakaan ei tarvitse mainita. Jos osakkeista maksetaan, merkintähinta voidaan merkitä kokonaan sijoitetun vapaan pääoman rahastoon (SVOP), edellyttäen että yhtiöjärjestyksessä ei ole määrätty osakkeen nimellisarvosta. Jos osakkeella on nimellisarvo, merkitään osakepääomaan vähintään osakkeiden nimellisarvo. (Patentti- ja rekisterihallitus 2019b, viitattu 28.12.2019.) Nimellisarvon on oltava sama kaikilla osakkeilla. SVOP-rahasto on nimensä mukaisesti vapaata pääomaa, jota voidaan jakaa osakkeenomistajille yhtiökokouksen päätöksen, yhtiöjärjestyksen määräyksen tai muun sopimuksen mukaan. Osakepääoma on sidottua pääomaa, ja sen määrä muuttuu vain yhtiökokouksen korottamis- tai alentamispäätöksellä. Osakepääoman muutoksesta täytyy ilmoittaa kaupparekisteriin. (Tomperi 2013, 119–120.)

Kaupparekisterilain mukaan yhtiön hallituksen jäsenistä täytyy antaa seuraavat tiedot: täydellinen nimi, henkilötunnus, kansalaisuus ja kotikunta. Jos jäsenellä ei ole suomalaista henkilötunnusta, annetaan syntymäaika. Ulkomailla asuvasta henkilöstä annetaan kotikunnan sijasta tiedoksi koti-osoite. Jos hallituksen jäsen on oikeushenkilö, annetaan tiedoksi toiminimi, rekisterinumero ja rekisteri, johon oikeushenkilö on merkitty. (129/1979 3a §.) Perustamissopimukseen on luonnollista ottaa samat tiedot. Hallituksen lisäksi perustamissopimuksessa voidaan määrätä hallituksen puheenjohtajasta. Puheenjohtajan valinta voidaan jättää myös hallituksen tehtäväksi. (Mähönen & Villa 2006a, 15.)

Hallintoneuvoston jäsenten ja toimitusjohtajan nimeäminen perustamissopimuksessa tapahtuu osakeyhtiölain mukaan tarpeen vaatiessa. Sama koskee tilintarkastajia. Tilintarkastuslain mukaan yhtiössä on valittava tilintarkastaja, mutta se voidaan jättää valitsematta, jos enintään yksi seuraavista edellytyksistä täyttyy päättyneellä ja sitä edeltäneellä tilikaudella:

- ”1) taseen loppusumma ylittää 100 000 euroa;
- 2) liikevaihto tai sitä vastaava tuotto ylittää 200 000 euroa; tai
- 3) palveluksessa on keskimäärin yli kolme henkilöä.”

Vaikka yhtiöllä ei olisi velvoitetta valita tilintarkastajaa, yhtiöjärjestyksessä voidaan määrätä tilintarkastuksesta ja tilintarkastajasta. (1141/2015 2:2.1–2,5 §.) Eli pienen yhtiön ei ole pakko valita tilintarkastajaa, elleivät osakkaat niin halua.

Perustamissopimukseen liitettävässä yhtiöjärjestyksessä on lain mukaan mainittava yhtiön nimi, kotipaikkana oleva Suomen kunta ja yhtiön toimiala. Muista asioista on säädetty osakeyhtiölaissa sopimuksenvaraisilla säännöksillä. Eli ne ovat sääntöjä, joiden tuleminen voimaan edellyttää mainintaa yhtiöjärjestyksessä ja sääntöjä, jotka tulevat voimaan, ellei yhtiöjärjestyksessä mainita toisin. Niitä voisivat olla esimerkiksi osakepääoman määrä, osakkeen nimellisarvo tai yhtiökokouskutsu. Yhtiöjärjestys on osakkaiden välinen sopimus, jolla he voivat päättää ja määrätä yhtiön toiminnasta. Yhtiöjärjestystä voi myöhemmin muuttaa yhtiökokouksella määräenemmistön päätöksellä. Määräenemmistö tarkoittaa kahta kolmasosaa annetuista äänistä ja edustetuista osakkeista. (Mähönen & Villa 2006a, 17–19, 24.)

Perustamisen viimeinen vaihe on yhtiön ilmoittaminen rekisteröitäväksi. Aiemmin mainittu kolmen kuukauden rekisteröimisaika alkaa perustamissopimuksen allekirjoituksen päivämäärästä. Perustamissopimuksen allekirjoituksen päivämääräksi katsotaan päivä, jolloin viimeinen allekirjoitus on tehty. Jos yhtiötä ei määräajassa ilmoiteta rekisteriin, yhtiön perustaminen raukeaa. Raukeaminen tapahtuu myös, jos rekisteröinti evätään rekisteriviranomaisen toimesta. (Mähönen & Villa 2006a, 35.) Vain täysin maksetut osakkeet voidaan ilmoittaa rekisteröitäväksi. Rekisteröinti-ilmoitukseen on liitettävä hallituksen ja mahdollisen toimitusjohtajan vakuutus siitä, että perustamisessa on noudatettu osakeyhtiölakia. Lisäksi on annettava mahdollisen tilintarkastajan todistus siitä, että osakkeet ovat lainmukaisesti maksettu. Jos tilintarkastajaa ei ole, annetaan maksamisesta muu selvitys. (OYL 624/2006 2:8.2–4 §.)

3.2 Hallinnon järjestäminen osakeyhtiössä

Osakeyhtiölain mukaan yhtiöllä on oltava hallitus ja että osakkaat käyttävät päätösvaltaansa yhtiökokouksessa (5:1.1 §, 6:1.1 §). Ne ovat ainoat pakolliset hallintoelimet. Yhtiöllä voi lisäksi olla toimitusjohtaja ja hallintoneuvosto. Mahdollisen toimitusjohtajan valitsee hallitus, hallintoneuvostosta täytyy määrätä yhtiöjärjestyksessä. Hallituksen puheenjohtaja voi samanaikaisesti toimia yhtiön toimitusjohtajana. Osakeyhtiön hallintomallissa voi näin pienimmillään olla yksi varsinainen jäsen ja hänen varajäsenensä. (Villa 2013, 254–255.)

Yhtiökokous on ylin päättävä elin osakeyhtiössä. Yhtiökokouksessa osakkeenomistajat käyttävät päätösvaltaansa ja määräävät yhtiön asioista. Osakkeenomistajat voivat myös yksimielisinä päättää yhtiökokoukselle kuuluvasta asiasta ilman erillistä yhtiökokousta. Tällöin päätös pitää kirjata ja päivätä. Vähintään kahden osakkeenomistajan on myös allekirjoitettava päätös, jos osakkeenomistajia on enemmän kuin yksi. (Villa 2013, 255–257.)

Osakeyhtiölaki määrää varsinaisen yhtiökokouksen pitämisestä. Varsinainen yhtiökokous pitää pitää kuuden kuukauden kuluessa yhtiön tilinpäätöksestä. Osakeyhtiölaki määrää, mitä varsinaisessa yhtiökokouksessa on päätettävä: tilinpäätöksen vahvistamisesta, voiton käyttämisestä, vastuuvapaudesta hallituksen (ja hallintoneuvoston) jäsenille ja toimitusjohtajalle, hallituksen jäsenten valinnasta, mahdollisesta tilintarkastajan valinnasta sekä muista, yhtiöjärjestyksen määrittämisestä asioista. (Villa 2013, 257–258.)

Muut kokoukset ovat ylimääräisiä yhtiökokouksia, joita voi pitää tarvittaessa. Osakeyhtiölain mukaan ylimääräisiä kokouksia on pidettävä, jos siitä määrätään yhtiöjärjestyksessä tai yhtiön hallitus katsoo sen tarpeelliseksi. Kokous on pidettävä myös, jos osakkeenomistaja tai mahdollinen tilintarkastaja sitä vaatii. Mahdollinen hallintoneuvostokin voi vaatia kokousta pidettäväksi, jos sillä on yhtiöjärjestyksen mukaan oikeus vaatimiseen. (OYL 624/2006 5:3 §). Yleensä kutsuja on kuitenkin yhtiön hallitus (Villa 2013, 258.) Osakkeenomistajat, joilla on yhteensä kymmenesosa (tai yhtiöjärjestyksessä määrätty pienempi osa) kaikista yhtiön osakkeista, voivat vaatia pidettäväksi ylimääräisen yhtiökokouksen tietyn asian käsittelemiseksi (OYL 624/2006 5:4 §).

Jokaisella osakkaalla on oikeus saada yhtiökokoukselle kuuluva asia yhtiökokouksessa käsiteltäväksi. Käsiteltävää asiaa täytyy vaatia kirjallisesti hallitukselta hyvissä ajoin, jotta asia voidaan sisällyttää yhtiökokoukseen. Jokaisella osakkaalla on myös oikeus osallistua yhtiökokoukseen. Edellytyksenä kuitenkin on, että osakas on merkitty osakasluetteloon tai hän on antanut luotettavan selvityksen ilmoittamastaan saannosta yhtiölle. (OYL 624/2006 5:5.1 §, 5:6.1-2 §.) Mähönen & Villa muistuttavat, että oikeus osallistua kokoukseen ei välttämättä sisällä oikeutta päättää asioista. Osakkaan omistaman osakkeen on annettava äänioikeus. (2006a, 75.) Osakeyhtiölaissa säädetään, että yhtiöjärjestyksessä voidaan määrätä erilaisista osakkeista, jolloin osakkeen tuottama äänimäärä voi poiketa toisesta (624/2006 3:1.1–2 §). Kokoukseen osallistumisen edellytyksenä voidaan myös määrätä ilmoittautuminen yhtiölle tiettyyn päivämäärään mennessä. Viimeisen ilmoittautumispäivän täytyy löytyä kokoukseen. (OYL 624/2006 5:7.1 §.)

Kokouskutsussa täytyy olla yhtiön nimi, kokousaika ja -paikka ja käsiteltävät asiat. Vain kutsussa mainituista asioista voi päättää yhtiökokouksessa. Lisäksi osakeyhtiölaissa on kokouskutsua koskevia erityissäännöksiä, jotka koskevat esimerkiksi aiemmin mainittua kokoukseen ilmoittautumista tai kokoukseen osallistumista postin, tietoliikenneyhteyden tai muun teknisen apuvälineen avulla. Kokouskutsu pitää toimittaa kirjallisena osakkaille aikaisintaan kahta kuukautta ja viimeistään viikkoa ennen kokousta. Toimitusaika voidaan laskea myös mahdollisesta viimeisestä ilmoittautumispäivästä. (OYL 624/2006 5:11.1 §, 5:18.1–3 §, 5:19.1 §, 5:20.1 §.)

Yhtiökokouksen valitsemalla hallituksella on yleistuimivalta, joka tarkoittaa, että hallitus huolehtii yhtiön hallinnosta ja toiminnan järjestämisestä. Se vastaa myös yhtiön kirjanpidon ja varainhoidon valvonnan asianmukaisesta järjestämisestä (OYL 624/2006 6:2:1 §). Hallitus myös edustaa yhtiötä. Jos hallitus on valinnut toimitusjohtajan, hallituksen tehtäviä voidaan siirtää hänellekin. Yleistuimivallan alle kuuluvista asioista hallitus voi tehdä päätöksiä ilman yhtiökokousta, jollei asiasta ole toisin määrätty yhtiöjärjestyksessä. Hallituksen päätökseksi tulee enemmistön mielipide. Yhtiöjärjestyksessä voidaan kuitenkin määrätä, että päätöksiin tarvitaan äänistä kaksi kolmasosaa tai jopa yksimielinen päätös. Tämä voi koskettaa kaikkia päätöksiä tai vain tiettyjä päätöksiä. (Mähönen & Villa 2006a, 137-138, 144.)

Laissa ei ole määräyksiä siitä, kuinka usein hallituksen on kokoonnuttava, vaan hallitus kokoontuu tarvittaessa. Hallituksen puheenjohtaja kutsuu koolle kokouksen, johon lähtökohtaisesti voivat osallistua vain hallituksen jäsenet ja mahdollinen toimitusjohtaja. Hallitus voi kuitenkin päättää muidenkin henkilöiden osallistumisesta, tai asiasta voi olla määräys yhtiöjärjestyksessä. Kokouksista tulee aina laatia pöytäkirja, jonka puheenjohtaja allekirjoittaa. Jos hallituksessa on useampia jäseniä, vähintään yhden heistä tulee myös allekirjoittaa pöytäkirja. Pöytäkirjan tarkoitus on todistaa kokouksen tapahtumat ja päätökset. Näitä tietoja tarvitsee hallituksen jäsenen lisäksi mahdollinen tilintarkastaja. (Mähönen & Villa 2006a, 150–151, 152, 154.)

Hallitukseen tulee valita yhdestä viiteen jäsentä. Jos jäseniä on yksi tai kaksi, hallituksella pitää olla varajäsen. Jäsenet valitsee yhtiökokous, ellei yhtiöjärjestyksessä määrätä mahdollisen hallintoneuvoston päättävän jäsenistä. Hallituksen jäsenenä ei voi olla oikeushenkilö. Myöskään alaikäinen, edunvalvonnan alainen, toimintakelpoisuudeltaan rajoitettu tai konkurssissa oleva henkilö ei voi olla hallituksen jäsen. Jäsenistä ainakin yhden tulee asua Euroopan talousalueella, mutta lupa rekisteriviranomaiselta sallii muunkin asuinpaikan. Yksityisessä osakeyhtiössä hallituksen jäsenen toimi on toistaiseksi voimassa oleva. Yhtiöjärjestyksessä voidaan säätää lyhyemmästä toimikaudesta. (OYL 604/2006 6:8.1 §, 6:9 §, 6:10.1–2 §, 6:11 §.)

Hallitus valitsee mahdollisen toimitusjohtajan. Jos yhtiöllä on toimitusjohtaja, hänen tehtävänsä on yhtiön päivittäisen toiminnan johtaminen. Toimitusjohtaja on hallituksen alapuolella oleva toimielin, ja toimii hallituksen valvonnan ja ohjauksen alla. Hallitus voi siirtää sille kuuluvia tehtäviä toimitusjohtajalle, kuten juoksevan hallinnon hoidon. Toimitusjohtaja voi myös huolehtia yhtiön kirjanpidon ja varainhoidon järjestämisestä. Tehtävien jako hallituksen ja toimitusjohtajan välillä on yhtiökoh- taista. Siihen vaikuttaa esimerkiksi yhtiön toiminnan laajuus tai yhtiön koko. (Villa 2013, 280.)

3.3 Varojen jakamistavat osakeyhtiössä

Toisin kuin avoimessa yhtiössä, osakeyhtiöstä osakkeenomistajat eivät voi nostaa varoja vapaasti. Avoimen yhtiön rajattoman velkavastuun vastapainona on vapaus nostaa yhtiön varat. Osakeyhti- össä taas osakkaat ovat rajoitetussa vastuussa yhtiön veloista, jolloin laissa on ollut tarpeen säätää maksunsaantijärjestyksestä, joka turvaa velkojien asemaa. (Mähönen & Villa 2006b, 279–280.)

Osakeyhtiölaki säätelee varojenjako- tavoista. Osakeyhtiössä varoja voidaan laillisesti jakaa neljällä eri tavalla: voitonjakona tai varojen jakamisella vapaan oman pääoman rahastosta, osakepääoman alentamisella, omien osakkeiden hankkimisella tai lunastamisella ja yhtiön purkamisella ja rekiste- ristä poistamisella. (Mähönen & Villa 2006b, 295.) Kaikki muut liiketapahtumat, jotka vähentävät yhtiön varoja tai lisäävät velkoja ilman liiketaloudellisia perusteita, ovat laitonta varojenjako- a. Va- roja ei myöskään saa jakaa, jos tiedetään yhtiön olevan maksukyvytön tai jako aiheuttaisi maksu- kyvyttömyyden. (OYL 624/2006, 13:1.3 §, 13:2 §.)

Voiton, eli osingon, jako tarkoittaa edellisten ja nykyisen tilikauden voittojen jakamista. Varojen jako oman pääoman vapaasta rahastosta tarkoittaa muiden vapaiden pääomien kuin voittovarojen ja- kamista. Omaa vapaata pääomaa ovat muun muassa aiemmin mainittu sijoitetun vapaan pääoman rahasto tai muut vapaaehtoiset rahastot. Voiton ja varojen jako päätetään yhtiökokouksessa. Osin- gonjakoa ja varojen jakamista kohdellaan verotuksessa eri tavoin, siksi jakopäätöksestä tulee käydä ilmi, kumpi jakotapa on kyseessä. Jaettavasta vapaasta pääomasta tulee ennen jakoa vä- hentää yhtiöjärjestyksessä määrätty osa, jota ei saa jakaa. (Mähönen & Villa 2006, 322–323, 326.)

Vapaata omaa pääomaa voidaan jakaa myös kaikkien osakkeenomistajien suostumuksella, jollei yhtiöjärjestyksessä määrätä toisin. Yksimielisellä päätöksellä voidaan vapaata omaa pääomaa ja- kaa osakkaiden kesken muullakin kuin osakeomistuksen suhteen perusteella. Yhtiön maksukyky ei saa vaarantua tässäkään tapauksessa. (Mähönen & Villa 2006b, 296-297.) Varojen jakamisen

tulee aina perustua viimeisimpään tilinpäätökseen. Jos yhtiöllä on tilintarkastaja, tilinpäätöksen tulee olla tilintarkastettu. Tilinpäätöksen jälkeen tapahtuneet olennaiset muutokset yhtiön taloudessa on myös otettava huomioon. (OYL 624/2006, 13:3 §.)

Osakepääomaa voidaan alentaa jakamalla osakepääomaa tai siirtämällä sitä vapaan pääoman rahastoon. Eli osakepääomaa voidaan jakaa suoraan osakkeenomistajille tai siirtämällä se ensin sijoitetun vapaan pääoman rahastoon, josta se jaetaan osakkaille. Näitä varojenjakotapoja käytettäessä on noudatettava velkojiensuojamenettelyä, koska osakepääoman alentaminen on vastoin sijoitetun oman pääoman pysyvyyden periaatetta. (Mähönen & Villa 2006b, 350–351.) Velkojiensuojamenettelyssä yhtiön velkojille pitää antaa kuulutus osakepääoman alentamisesta. Velkojilla on oikeus vastustaa osakepääoman alentamista. (OYL 624/2006, 14:2.1 §, 14:4.1.)

Osakepääomaa voidaan myös alentaa käyttämällä sitä tappion kattamiseen, jos vapaa oma pääoma ei siihen riitä. Kun osakepääomaa alennetaan tappion kattamiseksi, velkojat eivät voi vastustaa alentamista. Osakepääomaa jakaessa, siirrettäessä ja käytettäessä tappion kattamiseen se ei saa alentua vähimmäisosakepääomaa pienemmäksi. Päätöksen osakepääoman alentamisesta tekee yhtiökokous. (OYL 624/2006, 14:1.1 §, 14:2.1 §.) Heinäkuun lakimuutoksen jälkeen osakeyhtiölaissa on määrätty vain julkisen osakeyhtiön vähimmäispääomasta. Tämä tarkoittaa, että yksityisen osakeyhtiön osakepääoman voi alentaa nolnaan euroon.

Omien osakkeiden hankkimisesta tai lunastamisesta päätetään yhtiökokouksessa. Hankkiminen tarkoittaa yhtiön tarjoutumista ostamaan yhtiön omia osakkeita, lunastaminen taas osakkeiden ostamista pakolla. Lunastaminen voi tulla kyseeseen, jos yhtiöjärjestyksessä on lunastuslauseke, jonka mukaan yhtiöllä on oikeus lunastaa osake, kun se on siirtymässä uudelle omistajalle. Hankkimiseen ja lunastamiseen yhtiö voi käyttää vapaata omaa pääomaa, mutta myös osakepääomaa. Lunastaminen voi olla täysin vastikkeetontakin, eli osakkeista ei makseta mitään. Yhtiö voi pitää, mitätöidä tai myydä edelleen hankitut tai lunastetut osakkeet. Myyntitilanteessa kysymyksessä on osakeanti, jolloin osakkeista saatava merkintähinta merkitään sijoitetun vapaan pääoman rahastoon. (Tomperi 2015, 90–91.) Sijoitetun vapaan pääoman rahastosta varoja voi jakaa osakkaille.

Osakeyhtiöstä voidaan jakaa laillisesti varoja muille kuin osakkeenomistajille silloin, kun yhtiön tarkoitus on yleishyödyllinen, eli yhtiöllä on muu tarkoitus kuin voiton tuottaminen osakkaille. Toinen tapa on lahjan antaminen. Lahjoituksen tulee mennä yleishyödylliseen tarkoitukseen, ja olla määrältään kohtuullinen. Jos lahjoituksella on merkitystä liiketoiminnan kannalta, kyseessä ei ole lahja. (Mähönen & Villa 2006b, 298, 300.)

Osakeyhtiölaista ei löydy erityisiä määräyksiä osakas- tai lähipiirilainoista, joten niitä arvioidaan osakeyhtiölain yleisten periaatteiden, yhtiön tarkoituksen ja osakkaiden yhdenvertaisuuden mukaan. Merkittävien lainasummien katsotaan harvoin olevan yhtiön edun tai tarkoituksen mukaisia. Kuten jo aiemmin mainittu, muut liiketapahtumat kuin lain mukaiset varojenjakotavat ovat laittomia, jos niillä ei ole liiketaloudellisia perusteita. Toisaalta osakkeenomistajat voivat *yksimielisesti* jakaa vapaan oman pääoman haluamallaan tavalla, joten on mahdollista antaa laina osakkaalle ilman liiketaloudellista perustetta. Yhtiön antaessa velan liian alhaisella korolla, tai yhtiön ottaessa velan osakkaalta liian korkealla korolla, katsotaan se laittomaksi varojen jaoksi. (Mähönen & Villa 2006b, 331–333, 335, 337.)

Osakeyhtiössä osakkaan ei ole mahdollista tehdä yksityisnostoja. Osakas voi kuitenkin nostaa yhtiöstä kohtuullista palkkaa. Luontoisedut ja verovapaat edut ovat myös mahdollisia. Osakkaalle maksettava palkka on yhtiölle vähennyskelpoinen meno. Osakas voi vuokrata yhtiölle omaisuuttaan tai tehdä siitä kauppaa. Vuokran tai myyntihinnan tulee olla kohtuullinen, yleistä hintatasoa vastaava, ettei ylihintaa katsottaisi peitellyksi osingoksi. Peitellystä osingosta tulee osakkaalle veroseuraamuksia. (Reunanen 2017, viitattu 9.2.2020.)

3.4 Osakeyhtiön ja osakkaan verotus

Osakeyhtiö on itsenäinen verovelvollinen, jolle vahvistetaan verotettava tulo. Yhtiön tulovero on 20%. Verotettava tulo lasketaan tulolähteittäin, kuten avoimessakin yhtiössä. Osakeyhtiöllä on vain kaksi eri tulolähdettä: elinkeinon ja maatalouden tulolähde. Tulolähteiden tulot lasketaan lopuksi yhteen, toisin kuin avoimessa yhtiössä, jolloin yhteismäärästä saadaan laskettua osakeyhtiön tulovero. Yhtiön vahvistetut tappiot vähennetään saman tulolähteen tulosta kymmenen seuraavan verovuoden aikana. Henkilökohtaisen tulolähteen tappiot voidaan vähentää niiden jäljellä olevana vähentämisaikana elinkeinotoiminnan tulolähteestä. Tämä koskee vuoden 2019 tai aiempien vuosien henkilökohtaisen tulolähteen tappioita. (Verohallinto 2020a, viitattu 9.2.2020.)

Osakeyhtiön jakamia varoja osakkaille verotetaan erikseen. Osakkaan yhtiöstä saamat varat verotetaan joko osinkoina tai luovutusvoittona. Jos osinko perustuu osakkaan työpanokseen, se verotetaan osakkaan ansiotulona (TVL 1535/1992 33b.3). Varojen jaon tulee perustua viimeksi laadittuun vahvistettuun tilinpäätökseen. (Tomperi 2017, 72–73.)

Osakepääoman alentaminen ja sen palauttaminen osakkaalle verotetaan luovutusvoittosäännösten mukaan. Jos osakkeen hankintameno on nolla tai saatu palautus suurempi kuin osakkeen hankintameno, katsotaan palautus luovutusvoiton lailla verotettavaksi. (Honkamäki ym. 2018, 52–53.) Luovutusvoittoa verotetaan 30 000 euroon asti 30% mukaan, ja sen ylittävältä osalta 34% mukaan (Verohallinto 2018, viitattu 10.2.2020). Huomattava on, että jos pääomaa palautetaan, jotta välttäisiin osinkojen verotukselta, palautus voidaan katsoa peiteltyksi osingoksi (Honkamäki ym. 2018, 53).

Varojen jako vapaan oman pääoman rahastosta verotetaan lähtökohtaisesti osingonjakona. Jos rahastossa on pääoman sijoituksia, ja niitä palautetaan osakkaalle, verotetaan jako luovutusvoittosäännösten mukaan. (Honkamäki ym. 2018, 53–54.)

Osakkaan saamat osingot ovat osittain verovapaita ja osittain veronalaisia. Verovapaa osuus riippuu muun muassa siitä, onko osinkoa jakava yhtiö julkinen vai yksityinen osakeyhtiö. Julkisesta osakeyhtiöstä jaettava osinko on osakkaalle aina verovapaata 15%:iin asti ja loput 85%:a katsotaan veronalaiseksi pääomatuloksi (TVL 1535/1992 33a.1 §). Yksityisestä osakeyhtiöstä jaettavan osingon verotus on hieman monimutkaisempaa. (Honkamäki ym. 2018, 49.)

Yksityisestä osakeyhtiöstä osakkaan saama veronalainen osinko on joko ansiotuloa tai pääomatuloa. Se kuinka paljon osingosta on veronalaista, riippuu osakkeen matemaattisesta arvosta, nettovarallisuudesta ja jaettavan osingon määrästä. Osakkeen matemaattinen arvo saadaan, kun yhtiön nettovarallisuus jaetaan yhtiön ulkona olevien osakkeiden määrällä. Eli yhtiön omia osakkeita ei laskennassa oteta huomioon. Nettovarallisuus lasketaan verovuotta edeltävän tilinpäätöksen perusteella ja varat sekä velat arvostetaan varojen arvostamislain mukaan, kuten avoimessa yhtiössäkin. Toisin kuin avoimessa yhtiössä, osakeyhtiön nettovarallisuutta laskettaessa otetaan huomioon *kaikkien tulolähteiden* varat ja velat. (Tomperi 2017, 45–46.)

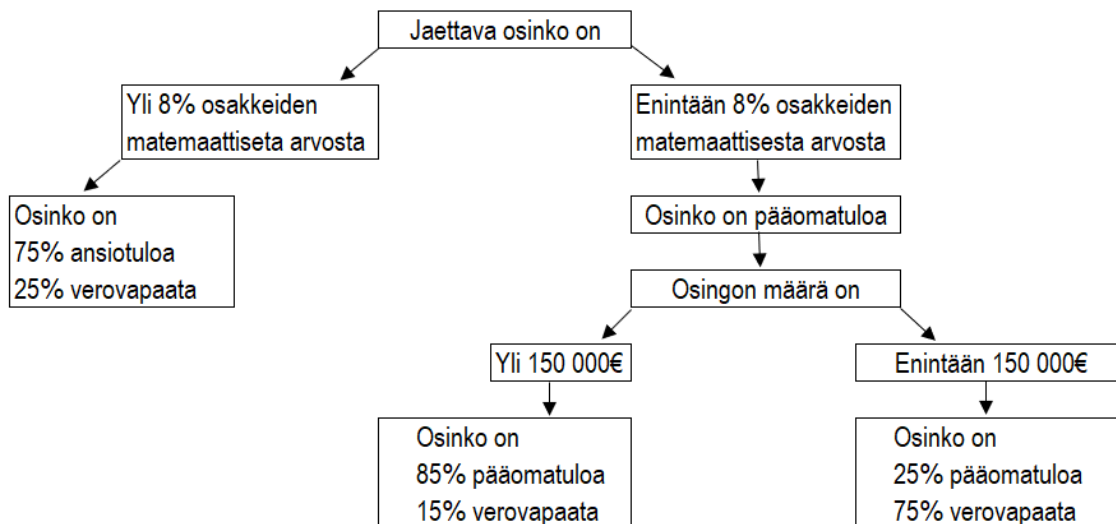
Osakeyhtiön varoina pidetään käyttö-, vaihto-, sijoitus- ja rahoitusomaisuutta sekä pitkävaikutteisia menoja, joilla on varallisuusarvoa. Laskennalliset verosaamiset eivät ole osakeyhtiön varoja. Velkoja ovat vieraan pääoman erät. Niiden lisäksi velkaa voi olla mm. pääomalaina, kun se on taloudelliselta luonteeltaan vierasta pääomaa. Velat arvostetaan nimellisarvoonsa. Velkaa eivät ole laskennalliset verovelat. (ArVL 1142/2005 2:2 ja 8 §.)

Aiemmin avoimen yhtiön kohdalla esille tulleiden varojen arvostamistapojen lisäksi osakeyhtiön varoihin kuuluva julkisesti noteerattu arvopaperi arvostetaan vertailuarvoon, joka on 70%:a tilin-

päätöspäivän mukaisesta kurssista. Muut kuin julkisesti noteeratut arvopaperit arvostetaan vertailuarvoon, joka lasketaan kuten osakkeen matemaattinen arvo vähennettynä mahdollisesti jaetulla osingolla. Arvopapereiden lisäksi ArVL säättää miten yhtiölle kuuluvia huoneisto-osakkeita, ulkomaisen yhtiön osakkeita ja metsää arvostetaan. (ArVL 1142/2005 2:5-7 §.)

Nettovarallisuutta laskettaessa saatetaan joutua tekemään osakaskohtaisia oikaisuja. Jos yhtiön varoissa on asunto, jota yrittäjäosakas käyttää asuntonaan, vähennetään hänen osakkeidensa matemaattisesta arvosta asunnon arvo (TVL1535/1992 33b.4 §). Yrittäjäosakas on johtavassa asemassa oleva toimihenkilö, yli 50%:a yksin tai perheensä kanssa osakkeita omistava, tai yksin yli 30%:a omistava, johtavassa asemassa työskentelevä osakas (Tomperi 2017, 54). Yhtiöstä saatujen lainojen määrä vähennetään osakkaan osakkeiden arvosta, jos osakas yksin tai perheensä kanssa omistaa vähintään 10%:a yhtiön osakkeista (TVL1535/1992 33b.5).

Kun osakkeiden matemaattinen arvo on saatu selville, lasketaan arvolle 8%:n vuotuinen tuotto. Jos jaettavan osingon määrä on enintään kahdeksan prosentin vuotuisen tuoton verran, osingosta on verovapaata 75%:a ja loput verotetaan pääomatulona. Aiemmin todettiin pääomatuloveron olevan 30%:a 30 000 euroon asti, ja 34%:a sen ylittävältä osalta. Jos osingon määrä on enemmän kuin kahdeksan prosentin vuotuinen tuotto, ylimenevä osuus on verovapaata vain 25%:iin asti ja loput verotetaan osakkaan ansiotulona. Jos osingon määrä on enintään kahdeksan prosenttia vuotuisesta tuotosta, mutta ylittää euromääräisesti 150 000, ylimenevä osa on verovapaata vain 15%:iin asti ja loput verotetaan pääomatulona. (Tomperi 2017, 47,49.) Monimutkaiselta kuulostava verotus aukenee paremmin esimerkin myötä. Alla oleva kuvio selventää, kuinka osinko jakaantuu ansiotuloksi ja pääomatuloksi. Kyseessä on tilanne, kun osinkoa jaetaan yksityisestä osakeyhtiöstä.

KUVIO 3 Osingon verotus (Tomperi 2017, 53)

Aiemmin mainittua peiteltyä osinkoa verotetaan ankarammin kuin normaalia osingon jakoa. Peitelystä osingosta 75%:a verotetaan osakkaan ansiotulona, 25%:a on verovapaata (TVL 33d.1 §). Peitelty osinko lisätään myös yhtiön tuloon, jolloin se kasvattaa tulosta ja verotetaan tuloveroprosentin mukaan. (Tomperi 2017, 68.)

3.5 Yhtiömuodon muuttaminen

Yhtiömuodon muutoksissa yrityksen identiteetti tulee säilyttää. Identiteetin on katsottu säilyvän, kun yritys muutoksen jälkeenkin on olennaisilta osin pysynyt samanlaisena. Keskeisiä tunnusmerkkejä säilymiselle ovat liiketoiminnan jatkuminen laadullisesti ennallaan, yrityksen säilyminen samanlaisena liiketoimintakokonaisuutena, tulohankintaomaisuuden säilyminen lähes sellaisenaan ja omistajapiirin vähäiset muutokset. Myös kirjanpidon jatkuvuusperiaatetta tulee noudattaa. Jatkuvuus tarkoittaa, että yrityksen varojen pitää säilyttää vero-oikeudellinen luonteensa ja yrityksen verotettavan toiminnan tulee jatkua samanlaisena. (Honkamäki ym. 2018, 362–363.) Lisäksi yhtiön varat ja velat pitää siirtää samoilla arvoilla uuteen yritysmuotoon (TVL 1535/1992 24.1 §). Identiteetin säilyessä ja kirjanpidon jatkuvuusperiaatetta noudattaessa ei yhtiölle tule muutoksesta vero-seuraamuksia.

Avoin yhtiö voidaan muuttaa osakeyhtiöksi AKL:n säätämällä tavalla. Päätös muutoksesta on tehtävä yksimielisesti. Heidän pitää myös hyväksyä yhtiöjärjestys ja laatia asiakirja, johon yhtiöjärjestuksen lisäksi sisältyy kaikkien osakkeenomistajien nimet ja heille tulevat osakkeet. Asiakirjasta tai

yhtiöjärjestyksestä tulee käydä ilmi yhtiön tilikausi. Asiakirjassa annetaan myös selvitys osakepääomasta. Lopuksi asiakirja tulee päivätä ja yhtiömiesten allekirjoittaa. Allekirjoituksen jälkeen yhtiömiehet järjestävät yhtiökokoukselle kuuluvat vaalit ja valitun hallituksen kanssa tekevät kaupparekisteri-ilmoituksen yhtiömuodon muutoksesta. (389/1988 1:4.2 §, 8:3-4 §). Kaikkien yhtiömiesten ei tarvitse tulla osakkaiksi uuteen osakeyhtiöön. Muutosvaiheessa ei uusia osakkaita voi ottaa, vaan mahdolliset uudet osakkaat voivat tulla mukaan ennen muutosta tai sen jälkeen (Villa S. 2016, 187–188). Huomattava on, että yhtiömies ei vapaudu velkavastuustaan, ellei velkoja häntä siitä vapauta (AKL 389/1988 8:5 §).

AKL:n säännösten lisäksi myös tuloverolaki säätelee yhtiömuodon muutoksesta. Osakeyhtiö saa muutosvuonna verotuksessa poistaa käyttöomaisuudestaan ja muista pitkävaikutteisista menoistaan verotuksen enimmäispoistot vähennettynä avoimen yhtiön jo tehdyillä poistoilla. Mahdollinen avoimen yhtiön toimintavarauksen luetaan sille sen verovuoden tuloksi, jolloin muutos on tapahtunut. Avoimen yhtiön verovuoden katsotaan päättyvän silloin, kun osakeyhtiö on merkitty kaupparekisteriin. (TVL 1535/1992 24 §.)

Muutoksessa saatujen osakkeiden hankinta-aika on sama kuin avoimen yhtiön osuuden hankinta-aika (TVL 24.4 §). Eli osakkeet katsotaan saaduksi silloin, kun avoin yhtiö on perustettu tai kun osuus siitä on hankittu. Osakkeen hankintameno perustuu avoimen yhtiön taseessa olevaan oman pääoman määrään. Jos yhtiömiehen oma pääoma on negatiivinen, hänen osakkeidensa hankintameno on nolla. Jos negatiivisuus johtuu tappiosta, eikä yksityisotoista, katsotaan osakkeen hankintamenoksi yhtiömiehen sijoittaman pääomapanoksen ja aikaisempien vuosien tappioiden kattamiseksi jätetyn nostamattoman voiton yhteismäärä. (Honkamäki ym. 2018, 372-373.)

Avoimen yhtiön tappiot siirtyvät osakeyhtiölle. Siirtyminen edellyttää, että alle puolet yhtiöosuuksista tai osakkeista on vaihtanut omistajaa tappiovuoden alusta lukien. Jos vahvistettuja tappioita on aiemmilta vuosilta, voidaan ne vähentää osittain molempien yritysten verotettavasta tulosta. Jos avoimella yhtiöllä on osakkeita tai kiinteistöjä, niistä ei synny varainsiirtoveron maksuvelvollisuutta (Varainsiirtoverolaki 931/1996 2:4.6 §). Tappioiden siirtyminen ja varainsiirtoveron maksuvelvollisuuden poistuminen edellyttävät, että yhtiön muutos on tehty AKL:n mukaisesti. (Honkamäki ym. 2018, 374.)

4 VEROLASKELMAT

Laskelmat ovat tehty vuoden 2018 ja 2019 tilinpäätöstietojen perusteella. Muut tiedot on saatu kirjanpitäjältä tai yrittäjiltä. Yritys X:n yhtiömiehillä osuudet verotettavasta tulosta ovat 50-50. Yhtiömiesten vahvistettu työtulo on yhtiömies A:lla 13 076 euroa ja yhtiömies B:llä 7 959 euroa. Yhtiömies A ei kuulu kirkkoon. Molempien kunnallisveroprosentti on 22,0%. Yrityksen tuloslaskelmassa ei ole yrittäjien palkkoja. Yrittäjien muita mahdollisia ansio- tai pääomatuloja ei ole laskelmissa mukana. Veron määrää laskettaessa on huomioitu vain verohallinnon puolesta tehtävät vähennykset.

Nettovarallisuus yritys X:llä on vuoden 2018 taseen perusteella 60 276 euroa ja verotettava tulo 2019 tuloslaskelman perusteella 203 526 euroa. Nettovarallisuuteen lisätään edellisten 12 kuukauden aikana maksetuista palkoista 30%, jolloin pääomatulon laskentaperusteeksi saadaan 104 563 euroa. Molempien yhtiömiesten osuus pääomatulon laskentaperusteesta on 52 281,50 euroa. Osuus verotettavasta tulosta on 101 763 euroa. Tulo-osuudesta molemmilta vähennetään vielä yrittäjävähennys 5%, jolloin molemmille jää verottavaksi tulo-osuudeksi 96 674,85 euroa.

Osakeyhtiön laskelmia tehdessä on huomioitu tuloksen laskeminen, kun yrittäjille maksetaan palkkaa. Oletuksena on, että molemmat omistavat yhtiöstä 50%. Yrityksen tulosta on yrittäjille palkkoja maksettaessa vähennetty palkkojen lisäksi työnantajan sairausvakuutusmaksut 1,34% palkoista (Verohallinto 2019c, viitattu 12.7.2020). Osakeyhtiön nettovarallisuutta laskettaessa huomioon ei oteta maksettuja palkkoja kuten avoimessa yhtiössä.

Osakeyhtiön verorasitusta selvitetäessä on laskettu neljällä eri tavalla verojen määrää. Yhdessä vaihtoehdossa lasketaan verorasitus, kun tulo maksetaan osinkoina. Toisessa koko tulo maksetaan palkkana. Kolmannessa vaihtoehdossa osinkoja maksetaan kahdeksan prosentin matemaattisen arvon verran ja loput palkkana. Viimeisessä vaihtoehdossa tarkastellaan verojen määrää, kun puolet tulosta maksetaan osinkoina ja puolet palkkana. Osakkaiden tuloksi on oletettu 100 000 ja 50 000 euroa. Satatuhatta siksi, koska se on lähellä määrää, mitä yhtiömiehet ovat viime vuonna yksityisottoina nostaneet, ja 50 000, jotta nähtäisiin mikä olisi verotuksen taso pienemmällä, mutta silti hyvällä, tulotasolla. Yhteisöveroa laskettaessa täytyy huomioida tuloksen alentuminen, kun yhtiömiehille maksetaan palkkaa. Osinkoja jaettaessa tuloksesta täytyy ensin vähentää yhteisövero, mikä pienentää jaettavan osingon määrää.

4.1 Verotuksessa tehtävät vähennykset

Ansiotulon valtionverotuksessa tehtävä vähennys case-yritys X:n yhtiömiehillä on työtulovähennys ja tulonhankkimisvähennys. Työtulovähennyksen enimmäismäärä valtionverotuksessa on 1770 euroa ja se vähennetään valtion tuloverosta. Vähennys lasketaan vähennykseen oikeuttavien tulojen 2 500 euron ylittävältä osalta. Vähennys on 12,5%. Kun puhdas ansiotulo ylittää 33 000 euroa, vähennystä pienennetään 1,84%. Ylityksen jälkeen tuloina huomioidaan kaikki ansiotulot, kuten esimerkiksi sairauspäiväraha. Kun yrittäjä saa palkkaa, voidaan palkkatulosta vähentää myös tulonhankkimisvähennys 750 euroa. Kun nämä vähennykset ovat huomioitu, lasketaan valtiolle menevä vero alla olevan taulukon mukaan. Valtion verotus on progressiivista, eli veron määrä kasvaa ansiotulojen kasvaessa. (Verohallinto 2020b, viitattu 5.4.2020.)

TAULUKKO 1 Valtion tuloveroasteikko, Verohallinto 2020c, viitattu 12.4.2020.

Verotettava ansiotulo, euroa	Vero alarajan kohdalla, euroa	Vero alarajan ylittävistä osasta, %
18 100–27 200	8,00	6,00
27 200–44 800	554,00	17,25
44 800–78 500	3 590,00	21,25
78 500–	10 751,25	31,25

Kunnallisverotuksessa vähennettäviä eriä ovat ansiotulovähennys, tulonhankkimisvähennys ja mahdollisesti perusvähennys. Tulonhankkimisvähennys on 750 euroa kun yrittäjä saa palkkaa, ja vähennetään ansiotulosta. Ansiotulovähennys tehdään puhtaasta ansiotulosta, ja on enimmillään 3 570 euroa. Kun vähennykseen oikeuttavat tulot ovat 2 500–7 230 euroa, vähennys on 51%. 7 230 euroa ylittävältä osalta vähennys on 28%. Jos ansiotulot ovat yli 14 000 euroa, yli menevältä osalta vähennystä pienennetään 4,5%. Jos puhtaast ansiotulot ovat yli 93 333 euroa, vähennystä ei voi saada lainkaan. Perusvähennys tehdään viimeisenä vähennyksenä kunnallisverotuksessa puhtaasta ansiotulosta. Vähennys on enintään 3 540 euroa. Jos ansiotulot ylittävät 3 540 euroa, tulon ylimenevää osaa pienennetään 18%:lla. Jos ansiotulot ovat yli 23 200 euroa, vähennystä ei voi saada lainkaan. (Verohallinto 2020b, viitattu 12.4.2020.)

Kunnallisveron määrä yritys X:n yhtiömiehille on 22% ja kirkollisvero 1,75% ansiotulosta (Verohallinto 2019b, viitattu 12.4.2020). Näiden lisäksi molemmat maksavat yleisradioveroa. Vero on 2,5%

puhtaan ansio- ja pääomatulon yhteismäärän 14 000 euroa ylittävästä osasta. Jos yrittäjän vahvistettu työtulo on suurempi kuin puhtaiden tulojen määrä, tehdään pidätys 14 000 euroa ylittävältä osalta. Veron laskentaperuste on siis suurempi vaihtoehto edellisistä. Yleisradiovero on enimmäkseen 163 euroa. (Verohallinto 2020d, viitattu 14.4.2020.)

Yrittäjän vahvistetun työtulon perusteella lasketaan sairausvakuutusmaksujen suuruus. Näitä maksuja ovat sairaanhoitomaksu ja päivärahamaksu. Sairaanhoitomaksua laskettaessa työtulosta lasketaan ansiotulovähennys kuten kunnallisverotuksessa ansiotuloista. Sairaanhoitomaksu on 0,68%. Päivärahamaksun suuruus on yhtiömiehillä 1,33% työtulosta, jos työtulo on 14 574 euroa tai enemmän. Jos työtulo jää alle mainitun, sairaanhoitomaksua ei peritä. (Verohallinto 2020e, viitattu 14.4.2020.)

4.2 Laskelmat

Avoimen yhtiön tuloslaskelman tulokseen lisättiin vähennyskelvottomat menot ja vähennettiin verovapaat tulot. Näin verotettavaksi tuloksi saatiin 203 526 euroa. Tulo-osuus jaettiin kahdella omistussuhteiden mukaan, ja tuosta tulosta molemmilta vähennettiin yrittäjävähennys 5%. Näin jäljelle jäi verotettava tulo-osuus, josta vähennetään pääomatulo-osuuden määrä, jotta saadaan selville ansiotulon osuus. Nettovarallisuus laskettiin 2018 taseen perusteella. Nettovarallisuuteen lisättiin 30% maksetuista palkoista, jolloin saatiin pääomatulo-osuuden laskentaperuste. Laskentaperusteesta 20% on pääomatuloa. Avoimessa yhtiössä molempien yhtiömiesten pääomatulon osuudeksi saadaan 10 456,30 euroa ja ansiotulon osuudeksi 86 218,55 euroa. (Liite 1.)

Valtion verotuksen alaisesta 86 218,55 eurosta lasketaan työtulovähennyksen määrä, joka on 790,78 euroa. Muita valtionverotuksessa tehtäviä automaattisia vähennyksiä ei ole. Työtulovähennys vähennetään verosta, joka valtion tuloveroasteikon mukaan on 13 163,30 euroa. Näin jäljelle jäänyt valtionvero on molemmille yhtiömiehille 12 372,52 euroa. Kunnallisverotuksessa tulo-osuudesta vähennetään ansiotulovähennys, joka on molemmilla 320,17 euroa. Muita vähennyksiä ei ole. Jäljelle jäänyt verotettava tulo kerrotaan kunnallis- ja kirkollisveroprosentilla. Vain yhtiömies B kuuluu kirkkoon, jolloin hänelle lasketaan kirkollisvero. Sairaanhoitomaksu ja päivärahamaksu lasketaan yrittäjien vahvistetusta työtulosta. Päivärahamaksua ei peritä ollenkaan, koska molemmilla vahvistettu työtulo on alle 14 574 euroa. (Liite 1.) Alla olevasta taulukosta näkyy yhtiömiesten maksamat verot.

TAULUKKO 2 Yhtiömiesten verojen määrä avoimessa yhtiössä

	Pääomatulon vero	Ansiotulon vero	Yht.
Yhtiömies A	3 136,89 €	31 497,80 €	34 634,69 €
Yhtiömies B	3 136,89 €	32 972,72 €	36 109,61 €
Yht.			70 744,30 €

Osakeyhtiön verojen määrää laskettaessa taulukossa vaihtoehto A1 tarkoittaa osakkaan saaman tulon olevan 100 000 euroa, joka koostuu edullisesti jaetusta osingosta ja palkasta. Edullisen osingon osuus on 2 411,0 euroa ja palkan osuus 97 588,96 euroa. Vaihtoehdossa A2 osakkaan saama tulo on 50 000 euroa, josta osinkoa on 2 411,04 euroa ja palkkaa 47 588,96 euroa. B1 ja B2 vaihtoehtoisissa jaetaan pelkkää osinkoa. B1 vaihtoehdossa ei voida jakaa osinkoja 100 000 euroa, koska tuloksesta täytyy ensin vähentää yhteisövero. Jaettavaa osinkoa jää tällöin 80 000 euroa osakasta kohti. B2 vaihtoehdossa osingon määrä on 50 000 euroa.

C1 ja C2 vaihtoehtoisissa jaetaan pelkkää palkkaa. Ensimmäisessä vaihtoehdossa palkan määrä on 100 000 euroa ja toisessa 50 000 euroa. Vaihtoehdossa D1 ja D2 nostetaan tulosta puolet palkkana ja puolet osinkona. D1 vaihtoehdossa osinkoa nostetaan 50 000 euroa ja palkkaa 50 000 euroa. D2 vaihtoehdossa palkan ja osingon määrä on 25 000 euroa. Alla vielä taulukko eri vaihtoehtoisista.

TAULUKKO 3 Vaihtoehdot

Jaettava tulo	100 000,00 €	50 000,00 €
A1	Edullinen osinko ja loput palkkaa	
A2		Edullinen osinko ja loput palkkaa
B1	Osinko*	
B2		Osinko
C1	Palkka	
C2		Palkka
D1	Puolet palkkaa, puolet osinkoa	
D2		Puolet palkkaa, puolet osinkoa

* Osinko vain 80 000 €

Vaihtoehtoisissa, joissa on jaettu myös palkkaa, yrityksen tulosta on vähennetty yrittäjien palkat ja niiden sairausvakuutusmaksut 1,34%. Näin tulos on pienempi ja yhteisöveroa maksetaan vähemmän. Osingon jako ei pienennä yrityksen tulosta, joten se ei vaikuta maksettavaan yhteisöveroon.

Osakkeiden matemaattinen arvo on saatu laskemalla yhtiön nettovarallisuus. Koska yrittäjiä on kaksi ja avoimen yhtiön omistussuhde 50:50, olen jakanut osakkeiden 8% matemaattisen arvon kahdella, jolloin selviää yhden osakkaan edullisen osingon määrä. A1 ja A2- vaihtoehdoissa jaettava tulo on 100 000€ ja 50 000€. Näistä tuloista on vähennetty edullisen osingon osuus, jolloin jäljelle jää palkkana maksettava osuus. Osingosta 25% on pääomatuloa, josta maksetaan veroa pääomatuloveroprosentin mukaan, eli 30%. Palkkana maksettava osuus verotetaan ansiotulona. (Liite 2 ja 3.)

Koska vaihtoehdoissa maksetaan palkkaa, saa valtionverotuksessa tehdä tulonhankkimisvähennyksen 750€. Tämän jälkeen lasketaan työtulovähennyksen määrä. Tuloveroasteikon mukaan lasketuista veroista vähennetään työtulovähennys, jolloin jäljelle jää valtionverotuksessa maksettava verojen määrä. Kunnallisverotuksessa saa myös tehdä tulonhankkimisvähennyksen 750€. Jos palkkaa jaetaan yli 93 333 euroa, ansiotulovähennystä ei tehdä. A2-vaihtoehdossa ansiotulovähennys tehdään. Vähennysten jälkeen saadaan selville verotettava tulo, joka kerrotaan kunnallis- ja kirkollisveroprosentilla. Sairaanhoidon- ja päivärahamaksut lasketaan vahvistetusta työtulosta. Yritys maksaa veroa yhteisöveroprosentin mukaan. Verotettavaa tulosta pienentävät yrittäjien palkat ja niiden sairausvakuutusmaksut. (Liite 2 ja 3.)

B-vaihtoehdoissa on jaettu pelkkää osinkoa. Näissä yhteisövero on kaikista suurin, koska tulosta ei pienennä palkanmaksu. Ensin lasketaan edullisen osingon osuus. Edullisen osingon osuus vähennetään jaettavasta tulosta (80 000€ tai 50 000€). Jäljelle jääneestä 75% on ansiotulona verotettavaa. Edullisesta osingosta maksetaan pääomatuloveroa. Valtionverotuksessa tehtävä vähennys on työtulovähennys, joka vähennetään verojen määrästä. Kunnallisverotuksessa ainoana vähennyksenä on ansiotulovähennys. (Liite 4 ja 5.)

Vaihtoehdoissa C maksetaan pelkkää palkkaa. Palkanmaksu ja sen sivukulut pienentävät yhtiön verotettavaa tulosta, ja vaihtoehdossa C1 yhteisövero onkin kaikkein alhaisin. Valtionverotuksessa tehtävät vähennykset ovat tulonhankkimisvähennys ja työtulovähennys. Kunnallisverotuksessa vähennyksiä ovat tulonhankkimisvähennys ja ansiotulovähennys (jos palkka alle 93 333€). (Liite 6 ja 7)

Viimeisessä vaihtoehdossa on laskettu tulo olevan puoliksi palkkaa ja puoliksi osinkoa. Palkan maksun osuus pienentää taas yhtiön verotettavaa tulosta. Valtionverotuksessa vähennyksiä ovat tulonhankkimisvähennys ja työtulovähennys. Kunnallisverotuksessa vähennetään tulonhankkimisvähennys ja ansiotulovähennys. Osingosta edullisen osingon jälkeen huomioidaan ansiotulona

75%, kuten vaihtoehtoissa B. (Liite 8 ja 9.) Alla olevassa taulukossa näkyvät yhteenvetona eri vaihtoehtojen verorasitukset.

TAULUKKO 4 Verojen määrä osakeyhtiössä ja osakkaittain.

	Osakeyhtiö	Osakas A	Osakas B	Yht.
A1	1 154,34 €	37 599,86 €	39 279,35 €	78 033,55 €
A2	21 422,34 €	12 790,66 €	13 515,42 €	47 698,42 €
B1	40 713,00 €	17 992,01 €	18 954,38 €	77 659,39 €
B2	40 713,00 €	7 988,35 €	8 060,07 €	56 761,42 €
C1	177,00 €	38 629,08 €	40 328,25 €	79 134,33 €
C2	20 455,00 €	13 690,84 €	14 489,69 €	48 625,53 €
D1	20 455,00 €	31 596,03 €	32 414,15 €	84 455,18 €
D2	30 579,00 €	10 302,74 €	10 954,23 €	51 835,97 €

5 JOHTOPÄÄTÖKSET

Verrattaessa yhtiömiesten maksamaa veroa avoimen yhtiön ja osakeyhtiön välillä, osakeyhtiössä vaihtoehdot B1 ja D1 ovat heille edullisempia. Vaihtoehto, jossa koko tulo jaetaan osinkoina (B1), on huomattavastikin edullisempi, mutta jaettava tulo on 80 000 euroa sadantuhannen sijaan. Vaihtoehdossa, jossa puolet on palkkaa ja puolet osinkoa (D1), jaettava tulo on 100 000 euroa ja yhtiömiesten verot noin kolmetuhatta vähemmän. Yhtiömiesten kannalta vaihtoehto, jossa jaetaan pelkkää palkkaa (C1), on heille kallein. Henkilökohtaiset verot tässä vaihtoehdossa ovat noin neljätuhatta euroa suuremmat kuin avoimessa yhtiössä. Toiseksi kalleinta on jakaa edullista osinkoa ja palkkaa vaihtoehto A1:ssä, jossa eroa on noin kolmetuhatta euroa.

Kokonaisverorasitusta verrattaessa avoin yhtiö olisi kuitenkin edullisin vaihtoehto, kun tuloa jaetaan lähes koko tuloksen verran. Osakeyhtiön jakaessa pelkkää osinkoa (B1), verotus on seuraavaksi edullisin. Vaikka sama vaihtoehto on yhtiömiesten verotuksen osalta edullisin, yhteisövero on suurin ja nostaa kokonaisverorasitusta noin seitsemäntuhatta euroa avointa yhtiötä suuremmaksi. Seuraavana tulee edullisen osingon ja palkan yhdistelmä (A1), jossa kokonaisverot ovat hieman yli seitsemäntuhatta euroa korkeammat. Tässä vaihtoehdossa henkilökohtaiset verot olivat toiseksi suurimmat, mutta alhainen yhteisövero laskee kokonaisuutta. Pelkkää palkkaa jaettaessa C1 on kokonaisuudeltaan neljänneksi edullisin vaihtoehto, eron ollessa reilu kahdeksantuhatta euroa. Kallein vaihtoehto on D1, jossa puolet tulosta on palkkaa ja puolet osinkoja. Ero on lähes neljätoistuhatta euroa avoimeen yhtiöön. Näin pienessä yhtiössä järkevintä olisi verrata kokonaisverorasitusta. Alla vielä taulukko, joka kokoaa sijoitukset.

TAULUKKO 5 Verotuksen edullisuusjärjestys

Edullisuusjärjestys kun jaetaan 100 000 euroa:

Yhtiömiehen/osakkaan verotus	Sijoitus	Kokonaisverotus	Sijoitus
Avoin yhtiö	3.	Avoin yhtiö	1.
A1	4.	A1	3.
B1	1.	B1	2.
C1	5.	C1	4.
D1	2.	D1	5.

Oletetusti kaikki vaihtoehdot, joissa tuloa jaetaan 50 000 euroa, ovat verorasitukseltaan vähäisempiä. Jos tarkastellaan osakkaiden verotusta, edullisin vaihtoehto on jakaa pelkkää osinkoa (B2), jolloin veron määrä on alle kymmenentuhatta euroa. Toiseksi edullisinta osakkaille on nostaa tuloa puolet palkkana ja puolet osinkona (D2). Eroa edullisempaan on noin kaksituhatta euroa. Toiseksi kalleimmassa vaihtoehdossa, edullinen osinko ja palkka (A2), eroa tulee melkein viisituhatta euroa. Suurimmat verot ovat vaihtoehdossa C2, jossa tulo jaetaan pelkkänä palkkana, ja eroa edullisimpaan tulee melkein kuusituhatta euroa.

Jos tarkastellaan kokonaisverorasitusta, edullisuusjärjestys muuttuu. Huokein vaihtoehto on jakaa edullista osinkoa ja loput palkkaa (A2). Kokonaisverot ovat hieman alle neljäkymmentäkahdeksantuhatta euroa. Seuraavana vaihtoehtona pienellä erolla on C2, jossa tulo on pelkkää palkkaa. Toiseksi kallein on tilanne, jossa puolet tulosta jaetaan palkkana ja puolet osinkona. Ero edullisimpaan on noin neljätuhatta euroa. Kokonaisverotukseltaan kalleinta on jakaa pelkkää osinkoa (B2), koska osinkoja jaettaessa koko tuloksesta menee yhteisövero. Yhteisövero on aina noin neljäkymmentätuhatta euroa noin kahdensadantuhannen tuloksesta, riippumatta siitä, kuinka paljon osinkoa nostetaan. Edullisimman ja kalleimman välinen ero on noin yhdeksäntuhatta euroa. Alla vielä taulukko, joka kokoaa sijoitukset, kun tuloa jaetaankin vain 50 000 euroa.

TAULUKKO 6 Verotuksen edullisuusjärjestys pienemmällä tulolla

Edullisuusjärjestys kun tuloa jaetaan 50 000€

Osakkaiden verotus	Sijoitus	Kokonaisverotus	Sijoitus
A2	3.	A2	1.
B2	1.	B2	4.
C2	4.	C2	2.
D2	2.	D2	3.

Yhtiömiesten halutessa nostaa yhtiön tuloksen lähes kokonaan, heille kokonaisuudessaan verotuksellisesti edullisinta olisi jatkaa avoimena yhtiönä, jos tulotaso vain pysyy samana. Toisaalta ero osakeyhtiöön on vain noin seitsemäntuhatta euroa vaihtoehdoissa, joissa jaetaan pelkkää osinkoa tai edullisen osingon ja palkan yhdistelmää. Neljäntenä tulevassa vaihtoehdossa, jossa jaetaan pelkkää palkkaa, on eroa hieman yli kahdeksantuhatta euroa avoimeen yhtiöön verrattaessa. Henkilökohtaiset verot ovat tässä vaihtoehdossa suurimmat, mutta yhteisövero jää todella alhaiseksi,

jättäen kokonaisverotuksen eron maltillisemmaksi. Suurin ero kokonaisverotuksessa avoimeen yhtiöön verraten, noin neljätoistatuhatta, tulee vaihtoehdossa D1, jossa jaetaan puolet tulosta palkkana ja puolet osinkona.

Jos ajatellaan vain yhtiömiesten verotusta, avoin yhtiö ei enää olisikaan edullisin vaihtoehto. Vaihtoehdossa, jossa jaetaan pelkkää osinkoa, henkilökohtaisen veron määrä on molemmilla huomattavasti vähäisempi kuin avoimessa yhtiössä, mutta pitää muistaa, että jaettava tulokin on kaksikymmentätuhatta vähemmän. Kokonaisverotukseltaan kallein vaihtoehto onkin yhtiömiesten verotuksen kannalta toiseksi halvin vaihtoehto. Kokonaisuudessaan edullisemmat vaihtoehdot A1 ja C1 ovat yhtiömiesten kannalta kalleimmat vaihtoehdot. Molemmissa vaihtoehdoissa jaetaan niin paljon palkkaa, että verotuksen progressiivisuus iskee ja nostaa henkilökohtaista veroprosenttia. Mutta kuten aiemmin sanottu, näin pienessä yhtiössä ei ole järkevää verrata vain osakkaiden verotusta.

Jos tuloa jaettaisiinkin vain 50 000 euroa, kokonaisverotuksen edullisuusjärjestys muuttuu. Vaihtoehto, jossa jaetaan pelkkää osinkoa, ei enää olisikaan edullisin vaihtoehto, vaan kallein. Halvimaksi kokonaisuudeltaan tuleekin vaihtoehto, jossa jaetaan edullista osinkoa ja palkkaa. Alempaa tulotasoa kannattaa harkita, koska se toisi tulevaisuudessa verotuksen kannalta hyötyä. Kun yhtiöön jätettäisiin enemmän varoja, se nostaisi yhtiön nettovarallisuutta. Tällöin verotuksellisesti edullisemman osingon määrä kasvaa.

Karkeasti ajatellen, jos tulosta jätettäisiinkin satatuhatta euroa jakamatta, se nostaisi edullisen osingon määrää kahdeksallatuhannella eurolla. Se tarkoittaisi osakasta kohti kolmeatuhatta verovapaata euroa. Jos matalampaa tulotasoa olisi mahdollista pitää hetken yllä, saisi yhtiön nettovarallisuutta kasvatettua mukavasti. Tällä hetkellä yhtiön nettovarallisuus on niin matalalla tasolla, että hyöty verovapaista osingoista on vielä pieni. Tätä on kuitenkin mahdollista muuttaa jättämällä enemmän varoja yhtiöön.

Osakeyhtiössä yhtiömiehet voisivat säätää henkilökohtaisen maksettavan veron määrää maksamalla vähemmän palkkaa tai jakamalla vähemmän osinkoa. Avoimessa yhtiössä tätä vaihtoehtoa ei ole, koska veroja maksetaan aina yhtiön tuloksesta. Palkan määrää säätämällä voi vaikuttaa yhteisöveroon, koska maksettu palkka pienentää tulosta ja näin yhteisöveroa jää vähemmän maksettavaksi. Kaikkea tuloa ei kuitenkaan kannata jakaa pelkkänä palkkana, koska se on yhtiömiesten verotuksen kannalta kalleinta.

Osingon jako ei pienennä osakeyhtiön verotettavan tuloksen määrää. Pelkkää osinkoa jakamalla koko tuloksesta maksetaan yhteisöveroa. Yhteisövero on 20%, eikä se nouse progressiivisesti niin

kuin valtion tulovero yksityishenkilöllä. Kun tulos on noin kahdensadantuhannen luokkaa, ja kaikki mahdollinen tulo halutaan jakaa osakkaille osinkoina, kokonaisverorasitus alkaa pienentyä verrattuna muihin vaihtoehtoihin. Kun tuloksesta halutaan jakaa vähemmän, pelkkää osinkoa jakamalla yhtiötä rasittaa suuri yhteisöveron määrä suhteessa jaettavaan osinkoon. Tällöin osa kannattaisi jakaa palkkana, koska palkan määrä pienentää yhtiön verotettavaa tulosta. Palkkaa kannattaisi kuitenkin jakaa niin, ettei palkan progressiivinen verotus vielä nousisi niin korkealle.

Mielestäni aivan selkeää vastausta kysymykseen, kumpi olisi verotuksellisesti edullisempi yhtiömuoto, ei ole, koska asiaa voidaan katsoa yrittäjien ja yrityksen näkökulmasta. Myös jaettava tulo vaikuttaa verotukseen. Tässä tapauksessa kannattaisi kuitenkin tarkastella kokonaisverorasitusta. Kokonaisverorasituksen kannalta avoin yhtiö viimeisimmällä tuloksellaan on hieman edullisempi, kun tuloa jaetaan lähes tuloksen verran. Mutta koska osakeyhtiössä on mahdollisuus vaikuttaa verojen määrään jakamalla vähemmän tuloa, verorasitus muuttuu hyvinkin paljon ja saadaan avointa yhtiötä paljon pienemmäksi. Osakeyhtiössä on mahdollista jättää varoja jakamatta, jolloin ajan kuluessa yhtiön nettovarallisuus kasvaisi ja sen myötä verovapaiden osinkojen määrää suurenisi.

Osakeyhtiössä verotuksen edullisuus muuttuu varojen jakotapojen sekä jaettavan tulon määrän myötä. Tämän takia vastaus toiseen tutkimuskysymykseen ei siis myöskään ole aivan selkeä. Osakkaiden kannalta edullisinta on jakaa osinkoa. Kahdensadantuhannen tuloksella myös kokonaisverotus on edullisin. Mutta kun jaettavan osingon määrää lasketaan viiteenkymmeneentuhanteen, osakkaiden verotus on edelleen edullisinta, mutta kokonaisverotus onkin kalleinta. Näin ollen jos tuloa halutaan jakaa vähemmän, osa tulosta kannattaa maksaa palkkana. Ellei jopa kokonaan, riippuen jaettavasta tulosta. Valtion tulovero on 44 800 euroon asti 3 590 euroa, eli vähemmän kuin yhteisövero, joten sitä voisi pitää jonkinlaisena suuntana palkanmaksun rajaksi. Samaa suuntaa näytti myös esimerkkinä laskettu 50 000 euron jaettava tulos. Siinä pelkkää palkkaa maksaessa kokonaisverot olivat noin yhdeksänsataa euroa suuremmat verrattuna tilanteeseen, jossa jaettiin edullista osinkoa 2 411,04 euroa ja palkkaa 47 588,96 euroa.

Vaikka verotuksen vaikutus on työn päänäkökulma, olisi yrittäjien hyvä muistaa punnita myös muita yhtiöiden eroja. Osakeyhtiön pakollinen hallitus ja yhtiökokoukset voisivat jollekin tuntua taakalta. Tosin yrittäjiä on vain kaksi, joten uskoisin yhtiökokoustenkin olevan ehkäpä vain muodollisuuksia. Tiukasti säännelty varojen nostaminen osakeyhtiöstä verrattuna avoimesta yhtiöstä vapaasti nostettaviin varoihin voi myös tuntua turhautavalta. Toisaalta varojen helpon nostamisen vastapainona on avoimessa yhtiössä yhtiömiesten henkilökohtainen velkavastuu, jota ei osakeyhtiössä ole.

Avoimessa yhtiössä on mahdollista tehdä yhtiötä koskevia sitoumuksia yksin, mikä voisi aiheuttaa ongelmia, jos yhtiömiehet ovat eri mieltä tehtävistä sopimuksista. Verotuksen tärkeimpänä erona pidän juurikin säätelyn mahdollisuutta osakeyhtiössä. Toivon että yrittäjille on oikeasti apua osakeyhtiön teoriaosuudesta ja tehdyistä verolaskelmista päätöstä tehdessä.

6 POHDINTA

Opinnäytetyön aiheena oli selvittää, olisiko osakeyhtiö avointa yhtiötä verotuksellisesti edullisempi yritys X:n tapauksessa. Työssä tutkittiin myös mikä olisi osakeyhtiössä edullisin tapa jakaa varoja. Näihin kysymyksiin saatiin hyvin vastauksia. Mielestäni työ tuo hyvin esille näiden kahden yhtiömuodon verotuksellisia eroja ja etuja. Laskelmien lukuja on helppo verrata toisiinsa, ja työssä pohdittiin myös vaihtoehtoa, jossa varoja jaettaisiinkin vähemmän.

Työn teoriaosuudessa on käytetty lähteinä lakeja, verohallinnon tai asiantuntijoiden viimeisimpiä tietoja ja yhtiöoikeudellista kirjallisuutta. Teoriaa voidaan siis pitää luotettavana. Koska aihe on aika yleinen, lähdeaineistoa löytyi helposti ja runsaasti. Kun kirjoittamisen alkuun pääsi, se sujui ilman suurempia ongelmia. Välillä mietin, syvennyinkö ja rönsyilinkö jo liikaakin, mutta aihe on mielestäni niin mielenkiintoinen, että halusin ottaa pienempiäkin yksityiskohtia mukaan. Vaikka pääpaino työllä onkin verotuksessa, uskon että yrittäjät hyötyvät myös muusta teoriasta.

Empiirisen osuuden koin haastavaksi. Laskin veroja pariinkin otteeseen uudelleen, kun huomasin virheitä laskelmissa. Osuus vaati paljon verohallinnon sivujen tutkimista ja koulussa käydyn vero-oikeus-kurssin materiaalin kertaamista. Tuloksia pidän melko luotettavina, koska niissä on käytetty yrityksen oikeita lukuja, ja jaettavan tulon määrä on toisessa vaihtoehdossa lähes sama kuin avoimessa yhtiössä nostettu tulo. Valmiita laskelmia pystyi tulkitsemaan useammista eri näkökulmista: mitä se tarkoittaa yhtiömiehen verotukselle, mitä se tarkoittaa kokonaisverotuksen kannalta, mitä se tarkoittaa, jos tulosta jaettaisiin vähemmän... Mielestäni erittäin mielenkiintoista, ja laskelmia olisi kiva pyörittää muillakin luvuilla. Siitä saisi jatkotutkimusaiheenkin, kuinka verotuksen määrä muuttuu tuloksen laskiessa tai noustessa, ja kuinka tulokset muuttuisivat, kun yhtiön nettovarallisuutta olisi kasvatettu. Huomioon voisi myös ottaa mahdollisen palkanmaksun avoimessa yhtiössä ja sen vaikutuksesta verojen määrään.

Veron määrään vaikuttaa yrityksen tekemä tulos, eikä kukaan voi tietenkään ennustaa tulevaa, joten tulokset pätevät vain viimeisimpään yhtiön tulokseen. Yritys on kyllä edellisenä kolmena vuotena tehnyt saman tasoista tulosta, ja on vakiinnuttanut paikkansa markkinoilla, joten en usko tuloksen kovin dramaattisesti tippuvan. Näin voisi ajatella, että tulevinakin vuosina tilanne olisi sama, eivätkä tulokset paljoa muutu ja yrittäjät voisivat hyödyntää työtä. Jos yhtiömuodonmuutos ei tapahdu lähiaikoina, olisi hyvä myös tarkistaa, ettei lainsäädännössä tai verotuksessa tapahdu suuria muutoksia.

Olin asettanut opinnäytetyölle valmistumisen takarajaksi joulukuun 2019. Tilanne kuitenkin muuttui, kun sain harjoittelupaikastani töitä syksyllä. Työpäivät venyivät välillä kaksitoistatuntisiksi, joten se toi haasteensa opinnäytetyön tekemiseen. Syksyn aikana suoritin myös joitain opintokursseja, jotka veivät oman aikansa. Motivaatio, tai ehkä paremminkin jaksaminen, ei aina ollut korkeimmillaan, mutta kiinnostavan aiheen takia työhön oli mukava paneutua. Viivästyminen hieman harmittaa, mutta toisaalta työ ei venynyt ihan mahdottoman pitkälle.

LÄHTEET

Ahosola, J. & Mäkiranta, S. 2019. Osakepääoman vaatimus poistuu – mitä tästä seuraa yrittäjälle sekä velkojien suojaan? Viitattu 6.1.2020, <https://www.talenom.fi/osakepaaoman-vaatimus-poistuu-mita-tasta-seuraa-yrittajalle-seka-velkojien-suojaan>.

Honkamäki, T., Kujanpää, E. & Pennanen, M. 2018. Yritysjärjestelyjen käsikirja. Kirjanpito, verotus ja yhtiöoikeus. Helsinki: Alma Talent Oy.

Immonen, R. & Nuolimaa, R. 2017. Osakeyhtiöoikeuden perusteet. Viitattu 14.12.2019, [https://verkkokirjahylly-almatalent-fi.ezp.oamk.fi:2047/teos/CAIBBXTBBAED#/kohta:2\(\(20\)OSAKKEYHTI\(\(d6\)N\(\(20\)PERUSTAMINEN\(\(20\)JA\(\(20\)OSAKKEET\(\(20\)piste:b1125](https://verkkokirjahylly-almatalent-fi.ezp.oamk.fi:2047/teos/CAIBBXTBBAED#/kohta:2((20)OSAKKEYHTI((d6)N((20)PERUSTAMINEN((20)JA((20)OSAKKEET((20)piste:b1125).

Immonen, R., Ossa, J. & Villa, S. 2012a. Henkilöyhtiön pääoman hallinta. Viitattu 19.11.2019, [https://verkkokirjahylly-almatalent-fi.ezp.oamk.fi:2047/teos/BAXBBXAT-BBJEB#kohta:Oman\(\(20\)p\(\(e4\)\(\(e4\)oman\(\(20\)hankkiminen\(\(20\):1.\(\(20\)Oman\(\(20\)p\(\(e4\)\(\(e4\)oman\(\(20\)ryhmitt\(\(e4\)minen\(\(20\):1.1.\(\(20\)Avoinmen\(\(20\)yhti\(\(f6\)n\(\(20\)ja\(\(20\)kommandiittiyhti\(\(f6\)n\(\(20\)keskeiset\(\(20\)piirteet\(\(20\)piste:b358](https://verkkokirjahylly-almatalent-fi.ezp.oamk.fi:2047/teos/BAXBBXAT-BBJEB#kohta:Oman((20)p((e4)((e4)oman((20)hankkiminen((20):1.((20)Oman((20)p((e4)((e4)oman((20)ryhmitt((e4)minen((20):1.1.((20)Avoinmen((20)yhti((f6)n((20)ja((20)kommandiittiyhti((f6)n((20)keskeiset((20)piirteet((20)piste:b358).

Immonen, R., Ossa, J. & Villa, S. 2012b. Henkilöyhtiön pääoman hallinta. Viitattu 20.11.2019, [https://verkkokirjahylly-almatalent-fi.ezp.oamk.fi:2047/teos/BAXBBXAT-BBJEB#kohta:Oman\(\(20\)p\(\(e4\)\(\(e4\)oman\(\(20\)hankkiminen\(\(20\):5.\(\(20\)Yhti\(\(f6\)miesten\(\(20\)taloudelliset\(\(20\)oikeudet\(\(20\):5.2.\(\(20\)Menojen\(\(20\)korvaaminen\(\(20\)piste:b876](https://verkkokirjahylly-almatalent-fi.ezp.oamk.fi:2047/teos/BAXBBXAT-BBJEB#kohta:Oman((20)p((e4)((e4)oman((20)hankkiminen((20):5.((20)Yhti((f6)miesten((20)taloudelliset((20)oikeudet((20):5.2.((20)Menojen((20)korvaaminen((20)piste:b876).

Immonen, R., Ossa, J. & Villa, S. 2012c. Henkilöyhtiön pääoman hallinta. Viitattu 21.11.2019, [https://verkkokirjahylly-almatalent-fi.ezp.oamk.fi:2047/teos/BAXBBXAT-BBJEB#kohta:Oman\(\(20\)p\(\(e4\)\(\(e4\)oman\(\(20\)hankkiminen\(\(20\):5.\(\(20\)Yhti\(\(f6\)miesten\(\(20\)taloudelliset\(\(20\)oikeudet\(\(20\):5.3.\(\(20\)Oikeus\(\(20\)palkkioon\(\(20\)piste:b897](https://verkkokirjahylly-almatalent-fi.ezp.oamk.fi:2047/teos/BAXBBXAT-BBJEB#kohta:Oman((20)p((e4)((e4)oman((20)hankkiminen((20):5.((20)Yhti((f6)miesten((20)taloudelliset((20)oikeudet((20):5.3.((20)Oikeus((20)palkkioon((20)piste:b897).

Immonen, R., Ossa, J. & Villa, S. 2012d. Henkilöyhtiön pääoman hallinta. Viitattu 21.11.2019, [https://verkkokirjahylly-almatalent-fi.ezp.oamk.fi:2047/teos/BAXBBXAT-BBJEB#kohta:Oman\(\(20\)p\(\(e4\)\(\(e4\)oman\(\(20\)hankkiminen\(\(20\):7.\(\(20\)Avoinmen\(\(20\)yhti\(\(f6\)n\(\(20\)ja\(\(20\)kommandiittiyhti\(\(f6\)n\(\(20\)verotus\(\(20\):7.1.\(\(20\)J\(\(e4\)rjestelm\(\(e4\)n\(\(20\)systematiikka\(\(20\)historiaan:https://\(//verkkokirjahylly-almatalent-fi.ezp.oamk.fi:2047\(/etusivu\(23\)Uusimmat\(/haku:\(henkil\(\(f6\)yhti\(\(f6\)n\(\(20\)p\(\(e4\)\(\(e4\)ooman\(\(20\)hallinta](https://verkkokirjahylly-almatalent-fi.ezp.oamk.fi:2047/teos/BAXBBXAT-BBJEB#kohta:Oman((20)p((e4)((e4)oman((20)hankkiminen((20):7.((20)Avoinmen((20)yhti((f6)n((20)ja((20)kommandiittiyhti((f6)n((20)verotus((20):7.1.((20)J((e4)rjestelm((e4)n((20)systematiikka((20)historiaan:https://(//verkkokirjahylly-almatalent-fi.ezp.oamk.fi:2047(/etusivu(23)Uusimmat(/haku:(henkil((f6)yhti((f6)n((20)p((e4)((e4)ooman((20)hallinta).

Immonen, R., Ossa, J. & Villa, S. 2012e. Henkilöyhtiön pääoman hallinta. Viitattu 23.11.2019, [https://verkkokirjahylly-almatalent-fi.ezp.oamk.fi:2047/teos/BAXBBXAT-BBJEB#kohta:Oman\(\(20\)p\(\(e4\)\)\(\(e4\)\)oman\(\(20\)hankkiminen\(\(20\):7.\(\(20\)Avoi-men\(\(20\)yhti\(\(f6\)n\(\(20\)ja\(\(20\)kommandiittiyhti\(\(f6\)n\(\(20\)verotus\(\(20\):7.1.\(\(20\)J\(\(e4\)rjes-telm\(\(e4\)n\(\(20\)systematiikka\(\(20\).](https://verkkokirjahylly-almatalent-fi.ezp.oamk.fi:2047/teos/BAXBBXAT-BBJEB#kohta:Oman((20)p((e4))((e4))oman((20)hankkiminen((20):7.((20)Avoi-men((20)yhti((f6)n((20)ja((20)kommandiittiyhti((f6)n((20)verotus((20):7.1.((20)J((e4)rjes-telm((e4)n((20)systematiikka((20).)

Kaupparekisterilaki 2.2.1979/129.

Laki avoimesta yhtiöstä ja kommandiittiyhtiöstä 29.4.1988/389.

Laki elinkeinotulon verottamisesta 24.6.1968/360.

Laki varojen arvostamisesta verotuksessa 22.12.20015/1142.

Mähönen, J. & Villa, S. 2006b. Osakeyhtiö II Pääomarakenne ja rahoitus. Helsinki: WSOYpro.

Mähönen, J. & Villa, S. 2006a. Osakeyhtiö III Corporate governance. Helsinki: WSOYpro.

Osakeyhtiölaki 21.7.2006/624.

Ossa, J. 2014. Yritystoiminnan verotus. Helsinki: Helsingin Kamari Oy.

Patentti- ja rekisterihallitus 2019a. Osakepääoman menettäminen. Viitattu 28.6.2020, https://www.prh.fi/fi/kaupparekisteri/osakeyhtio/muutosilmoitus/osakepaaoma/osakepaa-oman_menettaminen.html.

Patentti- ja rekisterihallitus 2019b. Osakeyhtiö, asunto-osakeyhtiö ja keskinäinen kiinteistöosakeyhtiö: Vaatimus osakepääomasta poistuu 1.7.2019. Viitattu 28.12.2019, https://www.prh.fi/fi/kaupparekisteri/osakeyhtio/osakeyhtion_asunto-osakeyhtion_ja_keskinaisen_kiinteistoosakeyhtion_osakepaaomavaatimus_poistuu_1.7.2019.html.

Reunanen, L. 2017. Miten saat liikuttaa rahaa oman taskun ja firman välillä? Viitattu 9.2.2020, <https://www.talousverkko.fi/liikuttaa-rahaa-oman-taskun-firman-valilla/>.

Suomen yrittäjät 2019. Yrittäjän ABC. Perustietoa yrittäjyydestä. Yritysmuodot ja vastuut. Osakeyhtiö. Viitattu 14.12.2019, <https://www.yrittajat.fi/yrittajan-abc/perustietoa-yrittajyydesta/yritysmuodot-ja-vastuut/osakeyhtio-317935#>.

Tilintarkastuslaki 18.9.2015/1141.

Tomperi, S. 2013. Käytännön kirjanpito. Helsinki: Edita.

- Tomperi, S. 2015. Kehittyvä kirjanpito taito. Helsinki: Edita.
- Tomperi, S. 2017. Yritysverotus ja tilinpäätössuunnittelu. 28., uudistettu painos. Helsinki: Sanoma Pro Oy.
- Tuloverolaki 30.12.1992/1535.
- Tuomi-Sorjonen, P. & Kosonen, P. 2015. Tilikausi. Helsinki: Sanoma Pro oy.
- Varainsiirtoverolaki 29.11.1996/931.
- Verohallinto 2017a. Pääomatulon veroprosentti. Viitattu 1.12.2019, <https://www.vero.fi/henkiloasiakkaat/verokortti-ja-veroilmoitus/tulot/paaomatulot/>
- Verohallinto 2017b. Ansiotulot. Viitattu 1.12.2019, <https://www.vero.fi/henkiloasiakkaat/verokortti-ja-veroilmoitus/tulot/ansiotulot/>
- Verohallinto 2017c. Vähennykset – mitä voi vähentää verotuksessa? Viitattu 1.12.2019, <https://www.vero.fi/henkiloasiakkaat/verokortti-ja-veroilmoitus/tulot-ja-vahennykset/ilmoita-ja-tarkista-vahennykset/>.
- Verohallinto 2018. Luovutusvoitto ja luovutustappio. Viitattu 10.2.2020, <https://www.vero.fi/henkiloasiakkaat/omaisuus/luovutusvoitto/>.
- Verohallinto 2019a. Pääomatuloista tehtävät vähennykset. Viitattu 1.12.2019, https://www.vero.fi/henkiloasiakkaat/verokortti-ja-veroilmoitus/tulot-ja-vahennykset/paaomatu-loista_tehtavat_vahennykse/
- Verohallinto 2019b. Kuntien ja seurakuntien tuloveroprosentit 2020. Viitattu 12.4.2020, https://www.vero.fi/contentassets/6598f374ce154cd6ae071f50aaff084f/verohallinto_kuntien-ja-seurakuntien-tuloveroprosentit-2020.pdf
- Verohallinto 2019c. Sosiaalivakuutusmaksut. Viitattu 12.2.2020, https://www.vero.fi/yritykset-ja-yhteisot/tietoa-yritysverotuksesta/yritys_tyonantajana/sosiaalivakuutusmaksut/
- Verohallinto 2020a. Osakeyhtiön tuloverotus – verovuosi 2020. Viitattu 9.2.2020, <https://www.vero.fi/yritykset-ja-yhteisot/tietoa-yritysverotuksesta/tuloverotus/osakeyhtio-ja-osuus-kunta/verovuosi-2020/>.

Verohallinto 2020b. Vähennykset - mitä voi vähentää verotuksessa? Viitattu 5.4.2020, <https://www.vero.fi/henkiloasiakkaat/verokortti-ja-veroilmoitus/tulot-ja-vahennykset/ilmoita-ja-tarkista-vahennykset/>

Verohallinto 2020c. Valtion tuloveroasteikko 2020. Viitattu 12.4.2020, <https://www.vero.fi/syventavat-vero-ohjeet/ohje-hakusivu/48846/valtion-tuloveroasteikko-2020/>

Verohallinto 2020d. Yleisradiovero. Viitattu 14.4.2020, <https://www.vero.fi/syventavat-vero-ohjeet/ohje-hakusivu/48391/yleisradiovero2/>

Verohallinto 2020e. Sairausvakuutusmaksu. Viitattu 14.4.2020, <https://www.vero.fi/syventavat-vero-ohjeet/ohje-hakusivu/48793/sairausvakuutusmaksu3/>

Villa, S. & Ossa, J. 2017. Henkilöyhtiöt ja verotus. Viitattu 14.11.2019, [https://verkkokirjahylly-almatalent-fi.ezp.oamk.fi:2047/teos/EADBBXXTBBAED#kohta:9\(\(a0\)HAL-LINTO\(\(20\):9.1\(\(20\)Yleist\(\(e4\)\)\(\(20](https://verkkokirjahylly-almatalent-fi.ezp.oamk.fi:2047/teos/EADBBXXTBBAED#kohta:9((a0)HAL-LINTO((20):9.1((20)Yleist((e4))((20)

Villa, S. 2013. Henkilöyhtiöt ja osakeyhtiö. 4., uudistettu painos. Helsinki: Talentum.

Nettovarallisuus 31.12.2018 taseen perusteella

Varat	104 075,00 €
- Velat	<u>43 799,00 €</u>
= Nettovarallisuus	60 276,00 €
+ 30% maks. palkoista	<u>44 287,00 €</u>
= Pääomatulo-osuuden laskentaperuste	104 563,00 €

Verotettava tulo 31.12.2019 tuloslaskelman perusteella

Tulos	203 565,00 €
+ Väh.kelvottomat menot	55,00 €
-Verovapaa tulot	<u>94,00 €</u>
Verotettava tulo	203 526,00 €

Yhtiömies A:

Pääomatulo-osuuden laskentaperuste	52 281,50 €
Josta pääomatuloa 20%	10 456,30 €
Tulo-osuus	101 763,00 €
-5% yrittäjävähennys	5 088,15 €
Verotettava tulo-osuus	96 674,85 €
- Pääomatulo	<u>10 456,30 €</u>
Ansiotuloa	86 218,55 €

Valtionverotus:

Verotettava tulo	86 218,55 €
Työtulovähennys:	
0,0184*(86218,55-33000)	979,22 €
1770-979,22	790,78 €

Vero 78500 rajalla, e	10 751,25 €
Vero 78500 ylittävältä osalta	2 412,05 €
-Työtulovähennys	<u>790,78 €</u>
Verot valtionverotuksessa	12 372,52 €

Kunnallisverotus, yhtiömies A:

Verotettava tulo		86 218,55 €
-Ansiotulovähennys		
(86218,55-14000)*0,045		3 249,83 €
3570-3249,83		320,17 €
=Verotettava tulo		<u>85 898,38 €</u>

Kunnallisvero	22,00 %	18 897,64 €
Kirkollisvero	1,75 %	-
Yleisradiovero		163,00 €
Sairaanhoitomaksu	0,68 %	64,64 €
Päivärahamaksu	1,33 %	-
Verot kunnallisverotuksessa		<u>19 125,29 €</u>

Verot yht 31 497,80 €

Kunnallisverotus, yhtiömies B:

Verotettava tulo		86 218,55 €
-Ansiotulovähennys		
(86218,55-14000)*0,045		3 249,83 €
3570-3249,83		320,17 €
=Verotettava tulo		<u>85 898,38 €</u>

Kunnallisvero	22,00 %	18 897,64 €
Kirkollisvero	1,75 %	1 503,22 €
Yleisradiovero		163,00 €
Sairaanhoitomaksu	0,68 %	36,33 €
Päivärahamaksu	1,33 %	-
Verot kunnallisverotuksessa		<u>20 600,20 €</u>

Verot yht 32 972,71 €

OSAKEYHTIÖN VEROLASKELMAT, A1

LIITE 2

Osakkeiden matemaattinen arvo	60 276,00 €
8% osakkaan osakkeiden mat.arvosta	4 822,08 €
Osakkaan osuus	2 411,04 €
Jaetaan osinkoa "halvalla" ja loput palkkana	

Osakkaan saama tulo 100 000:

Veronalaista:

Osingosta 2411,04 veronalaista pääomatuloa 25%	602,76 €
Palkka	97 588,96 €

Vero pääomatulosta 180,83 €

Valtionverotus:

Verotettava tulo	97 588,96 €
-Tulonhankkimisvähennys	750,00 €
Verotettava tulo	96 838,96 €
Työtulovähennys:	
0,0184*(96839,96-33000)	1 174,64 €
1770-1174,64	595,36 €

Vero 78500 rajalla, e	10 751,25 €
+Vero 78500 ylittävältä osalta	5 730,93 €
-Työtulovähennys	595,36 €

Vero valtionverotuksessa 15 886,82 €

Kunnallisverotus, yhtiömies A:

Verotettava tulo	97 588,96 €
-Tulonhankkimisvähennys	750,00 €
Ei ansiotulovähennystä, koska tulot yli 93 333€	
=Verotettava tulo	96 838,96 €

Kunnallisvero	22,00 %	21 304,57 €
Kirkollisvero	1,75 %	-
Yleisradiovero		163,00 €
Sairaanhoitomaksu	0,68 %	64,64 €
Päivärahamaksu	1,33 %	-
Verot kunnallisverotuksessa		21 532,21 €

Verot yht 37 599,86 €

Kunnallisverotus, yhtiömies B:

Verotettava tulo		97 588,96 €
-Tulonhankkimisvähennys		750,00 €
Ei ansiotulovähennystä, koska tulot yli 93 333€		
=Verotettava tulo		<u>96 838,96 €</u>

Kunnallisvero	22,00 %	21 304,57 €
Kirkollisvero	1,75 %	1 707,81 €
Yleisradiovero		163,00 €
Sairaanhoitomaksu	0,68 %	36,33 €
Päivärahamaksu	1,33 %	-
Verot kunnallisverotuksessa		<u>23 211,71 €</u>

Verot yht 39 279,35 €

Yhteisövero:

Tulos		203 565,00 €
-Yrittäjän pal- kat		195 177,92 €
-Ta:n savamaksu 1,34%		<u>2 615,38 €</u>
Verotettava tulos		5 771,70 €

Yhteisövero 20 % 1 154,34 €

Osakkaan saama tulo 50 000:

Veronalaista:

Osingosta 2411,04 veronalaista pääomatuloa 25% 602,76

Palkka 47588,96

Vero pääomatulosta 180,83 €

Valtionverotus:

Verotettava tulo 47 588,96 €

-Tulonhankkimisvähennys 750,00 € 46 838,96 €

Työtulovähennys:

0,0184*(46838,96-33000) 254,64 €

1770-254,64 1 515,36 €

Vero 44800 rajalla,

e 3 590,00 €

+Vero 44800 ylittävältä osalta 433,28 €

-Työtulovähennys 1 515,36 €

Verot valtionverotuksessa 2 507,92 €

Kunnallisverotus, yhtiömies A:

Verotettava tulo 47 588,96 €

-Tulonhankkimisvähennys 750,00 € 46 838,96 €

-Ansiotulovähennys

(46838,96-14000)*0,045 1 477,75 €

3570-1477,75 2 092,25 €

44 746,71 €

Kunnallisvero 22,00 % 9 844,28 €

Kirkollisvero 1,75 % -

Yleisradiovero 163,00 €

Sairaanhoitomaksu 0,68 % 64,64 €

Päivärahamaksu 1,33 % -

Verot kunnallisverotuksessa 10 071,92 €

Verot yht 12 760,66 €

Kunnallisverotus, yhtiömies B:

Verotettava tulo 47 588,96 €

-Tulonhankkimisvähennys 750,00 € 46 838,96 €

-Ansiotulovähennys		
(46838,96-14000)*0,045		1 477,75 €
3570-1477,75		2 092,25 €
=Verotettava tulo		<u>44 746,71 €</u>

Kunnallisvero	22,00 %	9 844,28 €
Kirkollisvero	1,75 %	783,07 €
Yleisradiovero		163,00 €
Sairaanhoitomaksu	0,68 %	36,33 €
Päivärahamaksu	1,33 %	-
Verot kunnallisverotuksessa		10 826,67 €

Verot yht **13 515,42 €**

Yhteisövero:

Tulos		203 565,00 €
-Yrittäjän palkat		95 177,92 €
-Ta:n savamaksu 1,34%		<u>1 275,38 €</u>
Verotettava tulos		107 111,70 €

Yhteisövero **20 %** **21 422,34 €**

Jaetaan pelkkää osinkoa

Osakkaan saama tulo 80 000:

Veronalaista:

8% osakkaan osakkeiden mat.arvosta	2 411,04 €
josta veronalaista pääomatuloa 25%	602,76 €
Ylimenevä osa 80 000-2411,04	77 588,96 €
Josta veronalaista ansiotuloa 75%	58 191,72 €

Vero pääomatulosta 180,83 €

Valtionverotus:

Verotettava tulo 58 191,72 €

Työtulovähennys:

0,0184*(58191,72-33000)	463,53 €
1770-463,53	1 306,47 €

Vero 44800 rajalla,

e 3 590,00 €

+Vero 44800 ylittävältä osalta 2 845,74 €

-Työtulovähennys 1 306,47 €

Verot valtionverotuksessa 5 129,27 €

Kunnallisverotus, yhtiömies A:

Verotettava tulo 58 191,72 €

-Ansiotulovähennys

(58191,72-14000)*0,045 1 988,63 €

3570-1988,63 1 581,37 €

=Verotettava tulo 56 610,35 €

Kunnallisvero 22,00 % 12 454,28 €

Kirkollisvero 1,75 % -

Yleisradiovero 163,00 €

Sairaanhoitomaksu 0,68 % 64,64 €

Päivärahamaksu 1,33 % -

Verot kunnallisverotuksessa 12 681,92 €

Verot yht 17 992,01 €

Kunnallisverotus, yhtiömies B:

Verotettava tulo 58 191,72 €

-Ansiotulovähennys

(58191,72-14000)*0,045 1 988,63 €

3570-1988,63 1 581,37 €

=Verotettava tulo 56 610,35 €

Kunnallisvero 22,00 % 12 454,28 €

Kirkollisvero 1,75 % 990,68 €

Yleisradiovero 163,00 €

Sairaanhoitomaksu 0,68 % 36,33 €

Päivärahamaksu 1,33 % -

Verot kunnallisverotuksessa 13 644,29 €

Verot yht 18 954,38 €

Yhteisövero:

Tulos 203 565,00 €

-Yrittäjän palkat 0,00 €

Verotettava tulos 203 565,00 €

Yhteisövero 20 % 40 713,00 €

Osakkaan saama tulo 50 000:

Veronalaista:

8% osakkaan osakkeiden mat.arvosta	2 411,04 €
josta veronalaista pääomatuloa 25%	602,76 €
Ylimenevä osa 50 000-2411,04	47 588,96 €
Josta veronalaista ansiotuloa 75%	35 691,72 €

Verot pääomatulosta 180,83 €

Valtionverotus:

Verotettava tulo 35 691,72 €

Työtulovähennys:

0,0184*(35691,72-33000)	49,53 €
1770-49,53	1 720,47 €

Verot 27200 rajalla,

e	554,00 €
+Verot 27200 ylittävältä osalta	1 464,82 €
-Työtulovähennys	1 720,47 €

Verot valtionverotuksessa 298,35 €

Kunnallisverotus, yhtiömies A:

Verotettava tulo 35 691,72 €

-Ansiotulovähennys

(35691,72-14000)*0,045	976,13 €
3570-976,13	2 593,87 €

=Verotettava tulo 33 097,85 €

Kunnallisvero 22,00 % 7 281,53 €

Kirkollisvero 1,75 % -

Yleisradiovero 163,00 €

Sairaanhoitomaksu 0,68 % 64,64 €

Päivärahamaksu 1,33 % -

Verot kunnallisverotuksessa 7 509,17 €

Verot yht 7 988,35 €

Kunnallisverotus, yhtiömies B:

Verotettava tulo 35 691,72 €

-Ansiotulovähennys		
(35691,72-14000)*0,045		976,13 €
3570-976,13		<u>2 593,87 €</u>
=Verotettava tulo		33 097,85 €

Kunnallisvero	22,00 %	7 281,53 €
Kirkollisvero	1,75 %	579,21 €
Yleisradiovero		163,00 €
Sairaanhoitomaksu	0,68 %	36,33 €
Päivärahamaksu	1,33 %	<u>-</u>
Verot kunnallisverotuksessa		8 060,07 €

Verot yht **8 539,25 €**

Yhteisövero:

Tulos		203 565,00 €
-Yrittäjän palkat		<u>0,00 €</u>
Verotettava tulos		203 565,00 €

Yhteisövero **20 %** **40 713,00 €**

Nostetaan pelkkää palkkaa

Osakkaan saama tulo 100 000:

Valtionverotus:

Verotettava tulo	100 000,00 €	
		99 250,00
-Tulonhankkimisvähennys	750,00 €	€

Työtulovähennys:

0,0184*(99250-33000)	1 219,00 €
1770-1219,00	551,00 €

Vero 78500 rajalla, e	10 751,25 €
+Vero 78500 ylittävältä osalta	6 484,38 €
-Työtulovähennys	551,00 €

Verot valtionverotuksessa 16 684,63 €

Kunnallisverotus, yhtiömies A:

Verotettava tulo	99 462,80 €
-Tulonhankkimisvähennys	750,00 €

Ei ansiotulovähennystä,
koska tulot yli 93 333€

=Verotettava tulo 98 712,80 €

Kunnallisvero	22,00 %	21 716,82 €
Kirkollisvero	1,75 %	-
Yleisradiovero		163,00 €
Sairaanhoitomaksu	0,68 %	64,64 €
Päivärahamaksu	1,33 %	-

Verot kunnallisverotuksessa 21 944,46 €

Verot yht 38 629,08 €

Kunnallisverotus, yhtiömies B:

Verotettava tulo	99 462,80 €
-Tulonhankkimisvähennys	750,00 €

Ei ansiotulovähennystä,
koska tulot yli 93 333€

=Verotettava tulo		98 712,80 €
Kunnallisvero	22,00 %	21 716,82 €
Kirkollisvero	1,75 %	1 727,47 €
Yleisradiovero		163,00 €
Sairaanhoitomaksu	0,68 %	36,33 €
Päivärahamaksu	1,33 %	-
Verot kunnallisverotuksessa		23 643,62 €
Verot yht		40 328,25 €

Yhteisövero:

Tulos		203 565,00 €
-Yrittäjän palkat		200 000,00 €
-Ta:n savamaksu 1,34%		2 680,00 €
=Verotettava tulos		885,00 €
Yhteisövero	20 %	177,00 €

Osakkaan saama tulo 50 000:

Valtionverotus:

Verotettava tulo	50 000,00 €	
-Tulohankkimisvähennys	750,00 €	49 250,00 €

Työtulovähennys:

0,0184*(49250-33000)	299,00 €	
1770-299,00	1 471,00 €	

Vero 44800 rajalla, e	3 590,00 €	
+Vero 44800 ylittävältä osalta	945,63 €	
-Työtulovähennys	1 471,00 €	

Verot valtionverotuksessa 3 064,63 €

Kunnallisverotus, yhtiömies A:

Verotettava tulo	50 000,00 €	
-Tulohankkimisvähennys	750,00 €	49 250,00 €

-Ansiotulovähennys

(49250-14000)*0,045	1 586,25 €	
3570-1983,75	1 983,75 €	

=Verotettava tulo 47 266,25 €

Kunnallisvero	22,00 %	10 398,58 €
Kirkollisvero	1,75 %	-
Yleisradiovero		163,00 €
Sairaanhoitomaksu	0,68 %	64,64 €
Päivärahamaksu	1,33 %	-

Verot kunnallisverotuksessa 10 626,22 €**Verot yht 13 690,84 €**

Kunnallisverotus, yhtiömies B:

Verotettava tulo	50 000,00 €	
-Tulohankkimisvähennys	750,00 €	49 250,00 €

-Ansiotulovähennys

(49250-14000)*0,045	1 586,25 €	
3570-1586,25	1 983,75 €	

=Verotettava tulo 47 266,25 €

Kunnallisvero	22,00 %	10 398,58 €
Kirkollisvero	1,75 %	827,16 €

Yleisradiovero		163,00 €
Sairaanhoitomaksu	0,68 %	36,33 €
Päivärahamaksu	1,33 %	-
Verot kunnallisverotuksessa		11 425,06 €

Verot yht **14 489,69 €**

Yhteisövero:

Tulos		203 565,00 €
-Yrittäjän palkat		100 000,00 €
-Ta:n savamaksu 1,34%		1 340,00 €
Verotettava tulos		102 225,00 €

Yhteisövero **20 %** **20 445,00 €**

Nostetaan palkkaa ja osinkoa
50-50
Osakkaan saama tulo 100 000:

Palkkaa 50 000	
Osinkoa 50 000	
Veronalaista:	
8% osakkaan osakkeiden mat.arvosta	2 411,04 €
josta veronalaista pääomatuloa 25%	602,76 €
Ylimenevä osa 50 000-2411,04	47 588,96 €
josta veronalaista ansiotuloa 75%	35 691,72 €

Vero pääomatulosta 180,83 €

Valtionverotus:	
Verotettava tulo	85 691,72 €
-Tulonhankkimisvähennys	750,00 € 84 941,72 €

Työtulovähennys:	
0,0184*(84941,72-33000)	955,73 €
1770-955,73	814,27 €

Vero 78500 rajalla, e	10 751,25 €
+Vero 78500 ylittävältä osalta	2 013,04 €
-Työtulovähennys	814,27 €
Verot valtionverotuksessa	11 950,02 €

Kunnallisverotus, yhtiömies A:	
Verotettava tulo	85 691,72 €
-Tulonhankkimisvähennys	750,00 € 84 941,72 €
-Ansiotulovähennys	
(84941,72-14000)*0,045	3 192,38 €
3570-3192,38	377,62 €
=Verotettava tulo	84 564,10 €

Kunnallisvero	22,00 %	18 604,10 €
Kirkollisvero	1,75 %	-
Yleisradiovero		163,00 €
Sairaanhoitomaksu	0,68 %	64,64 €
Päivärahamaksu	1,33 %	-

Verot kunnallisverotuksessa 18 831,74 €

Verot yht 31 596,03 €

Kunnallisverotus, yhtiömies B:

Verotettava tulo	85 691,72 €	
-Tulonhankkimisvähennys	750,00 €	84 941,72 €
-Ansiotulovähennys (84941,72-14000)*0,045	3 192,38 €	
3570-3192,38	377,62 €	
=Verotettava tulo	84 564,10 €	

Kunnallisvero	22,00 %	18 604,10 €
Kirkollisvero	1,75 %	1 479,87 €
Yleisradiovero		163,00 €
Sairaanhoitomaksu	0,68 %	36,33 €
Päivärahamaksu	1,33 %	-
Verot kunnallisverotuksessa		20 283,30 €

Verot yht. 32 414,15 €

Yhteisövero:

Tulos	203 565,00 €
-Yrittäjän palkat	100 000,00 €
-Ta:n savamaksu 1,34%	1 340,00 €
Verotettava tulos	102 225,00 €

Yhteisövero 20 % 20 445,00 €

Osakkaan saama tulo 50 000:

Palkkaa 25 000

Osinkoa 25 000

Veronalaista:

8% osakkaan osakkeiden mat.arvosta	2 411,04 €
josta veronalaista pääomatuloa 25%	602,76 €
Ylimenevä osa 25 000-4822,08	22 588,96 €
Josta veronalaista ansiotuloa 75%	16 941,72 €

Vero pääomatulosta **180,83 €** **180,83 €**

Valtionverotus:

Verotettava tulo	41 941,72 €	
-Tulonhankkimisvähennys	750,00 €	41 191,72 €
Työtulovähennys:		
0,0184*(41191,72-33000)	150,73 €	
1770-150,73	1 619,27 €	

Vero 27200 rajalla, e	554,00 €
+Vero 27200 ylittävältä osalta	2 413,57 €
-Työtulovähennys	1 619,27 €
Verot valtionverotuksessa	1 348,30 €

Kunnallisverotus, yhtiömies A:

Verotettava tulo	41 941,72 €	
-Tulonhankkimisvähennys	750,00 €	41 191,72 €
-Ansiotulovähennys		
(41191,72-14000)*0,045	1 223,63 €	
3570-1223,63	2 346,37 €	
=Verotettava tulo	38 845,35 €	

Kunnallisvero	22,00 %	8 545,98 €
Kirkollisvero	1,75 %	-
Yleisradiovero		163,00 €
Sairaanhoitomaksu	0,68 %	64,64 €
Päivärahamaksu	1,33 %	-
Verot kunnallisverotuksessa		8 773,62 €

Verot yht **10 302,74 €**

Kunnallisverotus, yhtiömies B:

Verotettava tulo	41 941,72 €	
-Tulonhankkimisvähennys	750,00 €	41 191,72 €
-Ansiotulovähennys (41191,72-14000)*0,045	1 223,63 €	
3570-1223,63	2 346,37 €	
=Verotettava tulo	38 845,35 €	

Kunnallisvero	22,00 %	8 545,98 €
Kirkollisvero	1,75 %	679,79 €
Yleisradiovero		163,00 €
Sairaanhoitomaksu	0,68 %	36,33 €
Päivärahamaksu	1,33 %	-
Verot kunnallisverotuksessa		9 425,10 €

Verot yht **10 954,23 €**

Yhteisövero:

Tulos	203 565,00 €
-Yrittäjän palkat	50 000,00 €
-Ta:n savamaksu 1,34%	670,00 €
Verotettava tulos	152 895,00 €

Yhteisövero **20 %** **30 579,00 €**